71STE JAARGANG No. 8987 ZATERDAG 27 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

TWEEDE PROEF MET H-BOM UITGESTELD

Opnieuw vissersboot radioactief besmet

NEW YORK. — De tweede proefneming met de waterstofbom is uitgesteld om betere voorzorgen te kunnen treffen, aldus hebben leden van de Congrescommissie voor atoomenergie meegedeeld. Onder andere zal rekening worden gehouden met de windrichting. Eigenlijk zou volgens het programma de tweede proef reeds genomen moeten zijn.

Negen mensen, die vis aten van de radioactief besmette vissersboot „Foekoeroe Maroe", zijn thans ernstig ziek. In de haven van Sjiogama is nog een boot aangekomen, die radioactief bleek. De gevangen vis is voorlopig oneetbaar verklaard. Deskundigen van de universiteit stellen een nader onderzoek in.

De ongerustheid in Engeland over de experimenten met de waterstofbom nam gisteren toe, terwijl premier Churchill stappen overweegt om zowel de openbare als de politieke bezorgheid weg te nemen.

Er wordt steeds meer aandrang op Churchill uitgeoefend om zich persoonlijk met president Eisenhouwer in verbinding te stellen en deze te verzoeken de proefnemingen met de waterstofbom in de Stille Oceaan, althans voorlopig, te staken. Bij het parlement zijn vragen ingediend, waarin de premier verzocht wordt contact op te nemen met Eisenhower en Malenkof over de kwestie der atoom energie.

Men vermoedt, dat Churchill begin volgende week een belangrijke rede in het Lagerhuis zal houden. Functionarissen, die nauw contact met de premier onderhouden, konden het gerucht niet bevestigen, dat hij Eisenhower reeds zou hebben verzocht alle proefnemingen in de Stille Oceaan af te gelasten, in ieder geval tot na de Geneefse conferentie de volgende maand tussen de grote mogendheden.

Seoel. — De Zuidkoreaanse politie heeft bekend gemaakt, dat zij sedert het begin van de Koreaanse oorlog in Juni 1950, 62.092 communistische guerilla-agenten heeft gearresteerd.

Min. Staf: geen straalvliegtuigen over zee

Groningen. — Op een bijeenkomst van het departement Groningen van de Maatschappij van Nijverheid en Handel hield minister Staf een inleiding over de Nederlandse defensietaak. Hij zei met betrekking tot de bescherming van de overzeese Rijksdelen, dat de Koninklijke Marine daar een taak heeft tezamen met de in Suriname en op Nieuw Guinea nog aanwezige landmacht. De luchtmacht zal hierbij niet worden ingeschakeld; wanneer dit evenwel het geval zou zijn, betekent dit, dat straalvliegtuigen moeten worden ingezet, hetgeen echter een enorme gronddienst met zich meebrengt.

De minister meende evenwel, dat in deze gebieden voorlopig geen aanvallen verwacht kunnen worden, waarbij straalvliegtuigen zouden moeten optreden. Voorts brengt de geografische ligging dezer gebieden met zich mee, dat jachtvliegtuigen alleen zouden kunnen opereren op een zeer intensief waarschuwingssysteem.

Curacao bestrijdt schroefworm



De bestrijding van de schroefworm werd gisteren begonnen. Vanuit een vliegtuigje van de Aeroclub Curaçao werden onvruchtbare insecten uitgestrooid en de hoop is nu, dat de resultaten goed mogen zijn. Op de foto zit men v.l.n.r. Dr. R.C. Bushland, hoofd van de Kerrville Laboratory in Texas, Dr. D.A. Pieron, Hoofd van de Gezondheidsdienst op Curaçao, Mevr. Bitter, die enkele vliegen uit een der papieren zakjes laat ontsnappen. (zit er daar niet een op haar voorhoofd?) en mr. O. Burghardt, de voorzitter van de Aeroclub. Bovenop het toestel zien wij de heer v.d. Kommer, een der instructeurs van de Aeroclub en een mecanicien.

Britse handel met Rusland gaat te ver

Washington. — Uit goede bron wordt vernomen, dat president Eisenhower onlangs een persoonlijke boodschap aan Churchill heeft gezonden over het handelsverkeer met de communistische landen, waarin zou zijn verklaard, dat de Britse voorstellen tot verzachting van de beperkingen op de handel tussen Oost en West te ver gaan en het gevaar inhouden, dat de Sovjet-Unie er voordeel van zou hebben.

LAATSTE NIEUWS

HET PLESMAN-MONUMENT

's-Gravenhage. Het National Comité Monument dr Plesman heeft na rijp beraad besloten het monument in Den Haag te doen verrijzen, waar Plesman werkte en woonde. Het oog viel op de Hubertusduin aan de Plesmanweg tussen de Waalsdorperweg en het KLM-gebouw.

Recht tot het Hart

— De vaderlandsliefde van sommige mensen bestaat minder in liefde voor het eigen land dan in haat jegens het andere.

Nasser meer op voorgrond?

Cairo. — Kolonel Gamal Abdel Nasser, die zich zonder succes heeft verzet tegen het plan van president Naguib om spoedig terug te keren tot hét parlementaire leven in Egypte, heeft vandaag aangekondigd, dat hij in Juli a.s. zijn functie in het leger weer zal opnemen. „Ik zal mij niet laten meesleuren in een persoonlijke strijd, zei hij.

Waarnemend premier Nasser, die Naguib een maand geleden tijdelijk uit diens functies dwong, stond aan het hoofd van de dissidenten tegen het besluit van de militaire junta. Hij zei vandaag: „Ik zal niets zeggen, aangezien het hoogste belang van het land mij het zwijgen oplegt."

De burger-ministers hebben gisteren hun ontslag aan president Naguib aangeboden.

OM GEZONDHEISREDENEN

Amsterdam. — Blijkens een mededeling in „Elseviers Weekblad" is mr. E. Elias om gezondheisredenen gedwongen uit het subtropische klimaat van West-Indie naar het zoveel koelere Europa terug te keren. Hij is inmiddels in Nederland teruggekeerd.



Naar de laatste verordening van de Politie-commissaris, moeten de Politieagenten van Bad Oldesloe (Holstein) iedere schoorsteenveger, die zij op straat tegenkomen, groeten. Daar de schoorsteenvegers hun zwarte hoed niet kunnen afnemen vanwege de sigaretten, eieren en andere geschenken, die zij in de loop van de dag ontvangen, onder hun hoed stoppen, moeten zij als tegenprestatie hun besem presenteren.

Grootscheepse actie tegen McCarthy's senatorschap

Reeds werden honderdduizend verzoekschriften ingediend

Washington. — Leroy Gore, de hoofdredacteur van een weekblad te Sauk City in Wisconsin, dat McCarthy in de Senaat heeft afgevaardigd, is een actie begonnen voor de ontheffing van McCarthy van het Senatorschap. Reeds zijn honderdduizend verzoekschriften hiertoe ingediend.

Volgens de wet van Wisconsin moet het verzoekschrift, waarop binnen 60 dagen na de officiële mededeling van aanbieding 403.904 handtekeningen zijn verkregen, door de Amerikaanse procureur-generaal op zijn wettigheid beoordeeld worden, waarop binnen 45 dagen nieuwe verkiezingen voor de Senator moeten worden gehouden.

Het Amerikaanse leger heeft mevrouw Annie Lee Moss, die als lid van het korps seiners was geschorst, toen zij voor McCarthy's commissie werd gedaagd, meegedeeld, dat zij met ingang van Maandag weer in dienst moet komen in afwachting van een definitieve beslissing. Mevrouw Moss is een kleurlinge van middelbare leeftijd, die verdacht werd communiste te zijn.

Nieuw schip voor KNSM

Amsterdam. — Ter hoogte van IJmuiden in volle zee is het bijna 4.000 ton grote ms. s. „Artemis" als 65ste schip toegevoegd aan de K.N.S.M.-vloot.

De „Artemis" is het tweede in een serie van tien zusterschepen, die voor de K.N.S.M. worden gebouwd. Het schip werd van de bouwer, Van der Giessen en Zonen Scheepswerven te Krimpen aan de IJsel, overgenomen door de directeur van de K.N.S.M., ir W.H. Kruijff. De accomodatie is twaalf passagiers in tweepersoonshutten, elk met eigen toilet en douchekamer. De lengte is 91 meter. De volgende week maakt het schip zijn eerste reis, naar de Levant.

Bijna 12 millioen Joden op de wereld

New York. — Volgens het door het Amerikaans-Joodse comité te New York gepubliceerde jaarboek, zijn er 11.627.000 Joden in de wereld. Meer dan 5 millioen hiervan wonen in de Verenigde Staten. In de Sovjet-Unie wonen 2 millioen Joden en in Israël 1.463.000. In Duitsland zijn er thans nog slechts 20.500 Joden tegen 600.000 voorheen.

Invalide wint ruim drie ton in voetbaltoto

Dusseldorp. — Een 66-jarige invalide uit Essen Reclinghausen, die als enige wedder alle uitslagen van wedstrijden goed voorspeld had, kreeg van de gecombineerde West-Zuid Voetbaltoto 738.000 Mark (ongeveer NAf 332.000 hetgeen een recordsom voor Duitsland is. De gelukkige winnaar, Mecki genaamd, moest tot nu toe rondkomen van een maandelijkse lijfrente van 54 Mark en van de opbrengst van allerlei losse werkzaamheden. Maar altijd deed hij mede aan de voetbalpool, hoewel hij nooit meer dan één Mark riskeerde.

Washington. — McCarthy heeft verklaard bereid te zijn zijn stem op te geven bij het onderzoek van de ondercommissie van de Senaat naar zijn meningsverschil met hoge legerambtenaren, zolang hij het recht behoudt de getuigen een kruisverhoor af te nemen.

Ratten teisteren Philippijnen

Manila. — Door een rattenplaag op het Philippijnse eiland Mindano staan duizenden mensen op de rand van de hongerdood, aldus werd te Manila vernomen. In de provincie Cotabato zijn alleen reeds tien steden geteisterd, aldus een functionaris van het kindernoodfonds, McCall. Hij zeide, dat zijn hoofdkwartier voor 500 ton rijst en 225.000 kilogram taptemelk voor de slachtoffers kan zorgen.

Venezolaanse stap bij UNO?

Bestudering van de toestand in Brits-Guyana

Caracas. — Volgens het Venezolaanse blad „El Nacional" zal Venezuela de Verenigde Naties verzoeken de toestand in Brits-Guyana te bestuderen. Het blad grondde deze mededeling op inlichtingen van de Venezolaanse afvaardiging op de inter-Amerikaanse conferentie.

De voltallige vergadering van de inter-Amerikaanse Conferentie heeft gisteravond twee resoluties aangenomen, waarin het Europese kolonialisme in Amerika wordt veroordeeld, met 19 tegen 0 stemmen bij onthouding door de Verenigde Staten. Een resolutie tegen rasdiscriminatie werd ook met 19 stemmen aanvaard bij onthouding door Guatemala. De anti-communistische resolutie werd aanvaard met 17 tegen 1 (Guatemala) bij onthouding door Mexico en Argentinië.

De verklaring van Caracas, waarin de democratische beginselen van de Amerikaanse staten wordt bevestigd, werd met algemene stemmen aanvaard.

Actie voor herstel gouden standaard in U.S.A.

New York. — De nationale commissie van economische deskundigen op het gebied van de monetaire politiek (een particuliere groep van vooraanstaande deskundigen, die voorstanders zijn van het herstel van de gouden standaard) heeft er bij het Amerikaanse Congres aangedrongen op het aannemen van wetten, waardoor de gouden standaard in de Verenigde Staten hersteld zou worden, te beginnen met een prijs van 35 dollar per fine ounce.

Weer Amerikaanse bommenwerpers naar Indo-China

Washington. — De Verenigde Staten zullen in de naaste toekomst nog 25 bommenwerpers van het type B-26 naar Indochina zenden, zo heeft het Amerikaanse departement van defensie bekendgemaakt, nadat de Franse stafchef, generaal Ely, uit Washington vertrokken was.

Zaak Muto-Montesi

Vóór 1 Juli geen debat in Italiaans parlement

De Italiaanse Kamer van Afgevaardigden heeft gisteren met 270 tegen 235 stemmen besloten niet vóór 1 Juli een parlementair debat te houden over het proces Muto-Montesi. Eerder op de dag had de Kamer een communistisch verzoek om een onmiddellijk debat over deze affaire met 268 tegen 237 stemmen van de hand gewezen. Premier Scelba heeft verklaard dat hij hangende het gerechtelijk onderzoek onmogelijk een parlementaire discussie over deze zaak kan toestaan. De extremisten van links en rechts eisten luidkeels het ontslag van Scelba.

De communisten hebben bij herhaling getracht de affaire Muto-Montesi in de politieke sfeer te trekken. Minister Scelba toont zich daar tegenover echter een vasthoudend man. Hij heeft een van zijn ministers met een speciaal onderzoek in deze zaak belast en toegezegd dat de resultaten hiervan gepubliceerd zullen worden. Bovendien heeft hij meteen een tegenoffensief tegen de communisten aangekondigd. De minister van Financiën zal een onderzoek instellen naar de herkomst van de kapitalen waarover de communistische partij kan beschikken. Ook heeft hij aangekondigd dat verschillende uit de fascistische tijd stammende instituten, die door de communisten zijn overgenomen, geliquideerd zullen worden, als blijkt dat de overdracht onrechtmatig is geschied. Dit schijnt in vele gevallen zo te zijn (AP—AFP—KNP).

Jordanie onschuldig aan bus-overval

Amman. — De waarnemers van de bestandscommissie der V.N., die hun onderzoek naar de overval op een Israëlische autobus hebben voltooid, zeggen in hun rapport, dat de feiten aantonen, dat Jordanië op geen enkele wijze betrokken was bij deze aanval, zo is van officiële zijde in de Jordaanse hoofdstad, Amman, bekendgemaakt.

In het rapport zou onder meer staan, dat men het spoor van de moordenaars op ongeveer 15 kilometer van de Jordaanse grens bijster is geraakt en dat de identiteitskaarten, geld en kledingstukken van enige slachtoffers zijn geroofd, hetgeen aantoont, dat de aanval niet met politieke bedoelingen maar uit roofzucht is gedaan".

New York. — Uit een overzicht van de Chase National Bank blijkt, dat Engeland bij de export naar de Latijns-Amerikaanse landen het vorig jaar aan West-Duitsland terrein verloren heeft.

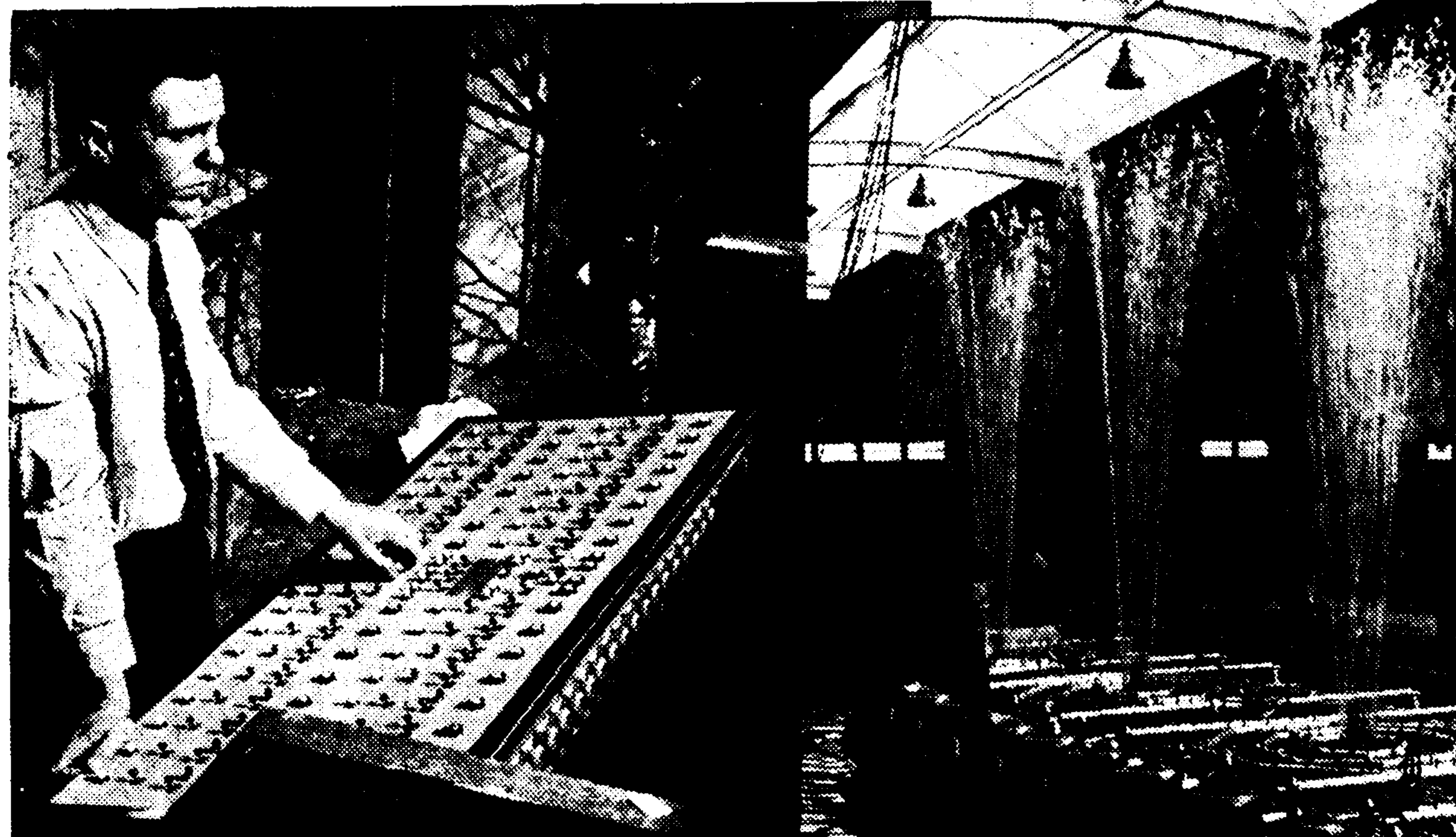
De Nederlandse Jaarbeurs

Veel belangstelling voor Latijns-Amerikaanse landen

Utrecht. — De komende Utrechtse Voorjaarsbeurs, die Dinsdag aanstaande wordt geopend, weerspiegelt de toenemende Nederlandse welvaart door een groter aantal deelnemingen en een groter aantal artikelen dan ooit tevoren. In totaal nemen 24 landen deel en exposeren 3653 fabrikanten.

Uiteraard wordt in de deelnemingen de eerste plaats bezet door Nederland met 1470. Opvallend is, dat daarop Duitsland volgt met niet minder dan 962, hetgeen echter niet verwonderlijk is, gezien het toenemend herstel der vooroorlogse verhoudingen in economisch opzicht. Daarna komen Engeland met 427, Zwitserland met 152, Frankrijk met 124, de Verenigde Staten met 112 en België met 110. De overige landen worden vertegenwoordigd door minder dan 100 fabrikanten.

Uit tal van landen komen delegaties en officiële personen de Jaarbeurs bezoeken. Veel aandacht is deze keer gericht op Latijns-Amerika. Op 31 Maart is er een ontvangst van de vooraanstaande vertegenwoordigers der Nederlandse Antillen; op 1 April zal de Mexicaanse minister van waterstaat, Eduardo Chavez, in de Mexicaanse stand een aantal Nederlandse autoriteiten welkom heten, waarbij ook de Antiliaanse vertegenwoordigers aanwezig zullen zijn.



Eén van de grootste trekpleisters op de Bloemententoonstelling „Amstelflora", die op 25 Maart in het R.A.I.-gebouw in Amsterdam wordt geopend, is de uitvinding van de heer Presztawick uit Berlijn. Temidden van een verfraaid berglandschap maakt hij muziek „zichtbaar" door het rhythme van verlichte fonteinen. Een ingewikkeld apparaat wordt door middel van een toetsenbord (links), 5200 verschillende waterzuiltjes losgelaten. Al spelende op zijn geluidloze waterpiano kan de uitvinder de muziek van een gramofoonplaat begeleiden. Voor Nederland betekent dit een primeur.

Amerika's represailles

De uitdrukking „new look", voor de huidige Amerikaanse defensie-politiek, is reeds ruim drie maanden oud. De voorzitter van de Verenigde Chefs van Staven van de V.S., admiraal Radford, heeft de term in December 1953 gelanceerd. De benaming — die niet de instemming heeft van de President — is sindsdien algemeen geaccepteerd. Eisenhower heeft er laatstelijk nog nadrukkelijk op gewezen, dat er geen **revolutionnaire** wijziging is gekomen in de verdedigingsplannen van Washington, zoals sommige lieden uit de woorden „new look" wilden afleiden. Het Amerikaanse Staatshoofd verklaarde, dat hij er slechts naar streefde de veiligheidsmaatregelen aan te passen aan de tijdsomstandigheden en dat de militaire organisatie aan snelle evoluties onderhevig was. Zo vestigde hij er bijvoorbeeld de aandacht op, dat de strijdmethoden, die tien jaar geleden bij de invasie in Normandië waren toegepast, nu volkomen verouderd waren, vanwege de uitvinding van de atoombom.

Ofschoon Eisenhower niet veel ophef wenst te maken van de veranderingen, die er op militair gebied in Amerika plaats vinden, zijn die veranderingen toch niet onbelangrijk. Wat de opbouw van de strijdkrachten betreft: de Amerikaanse minister van Defensie, Wilson, heeft dezer dagen bekend gemaakt, dat het aantal divisies van het leger van de V.S. van twintig tot zeventien gereduceerd zal worden en dat de luchtmacht wordt versterkt. Deze accentverschuiving binnen het militaire apparaat was reeds aangekondigd in de onlangs door de President ingediende begroting. De reden moet gezocht worden in de snelle na-oorlogse ontwikkeling van nieuwe wapens, waaronder zowel atoomwapens als geleide projectielen. De minister van buitenlandse zaken van de V.S., Dulles, heeft gezegd, dat de New Look-politiek „meer veiligheid tegen minder kosten" geven zal; maar de opperbevelhebber van het Amerikaanse leger, generaal Ridgway, maakt zich zorgen over de voorgenomen inkrimping van de landstrijdkrachten

Het is al weer bijna zeven jaar geleden, dat in het gezaghebbende Amerikaanse politieke tijdschrift „Foreign Affairs" de latere ambassadeur van de V.S. in Moskou, George F. Kennan, zijn beroemde artikel schreef, waarin de sindsdien door Truman gevolgde bedwingingspolitiek werd uitgestippeld. In Juni 1950 werd deze politiek in Korea in practijk gebracht. De Noordkoreanen en de Chinezen werden heftig bestookt, maar er was geen sprake van, dat er een atoombom gebruikt zou worden. Ook werd er zorgvuldig tegen uitbreiding van de oorlog — bijvoorbeeld naar Chinees grondgebied — gewaakt. Toen Truman de indruk kreeg, dat de strategie van MacArthur toch het gevaar van deze gevreesde uitbreiding inhield, ontsloeg hij de generaal. Dat sensationele besluit van de toenmalige president heeft indertijd diepe indruk gemaakt op Eisenhower. Dezer dagen heeft Eisenhower met MacArthur geconfereerd. Wellicht is dit feit niet van zo heel grote betekenis, maar toch is het symptomatisch voor de gewijzigde inzichten, die er (sedert de verkiezingsnederlaag van de Democraten) in het Witte Huis, het State Department en het Pentagon leven. Twee maanden geleden heeft Dulles te New York een redevoering gehouden waaruit bleek, dat de Republikeinse regering Kennan's „Policy of containment" had losgelaten. „Plaatselijke defensie moet", aldus Dulles, „gesteund worden door het schrikaanjagende middel van een massale vergeldingsmacht". En hij voegde er aan toe: „Wy moeten in staat zijn onmiddellijk krachtige represaillemaatregelen te treffen met die middelen en op die plaatsen, die onszelf goeddunken"

Deze uitspraak heeft heel wat stof doen opwaaien, en twee vooraanstaande politieke figuren hebben hun ongerustheid geuit over de betekenis van wat Dulles gezegd had. De leidende Amerikaanse democraat, Stevenson, stelde de vraag of die eventuele vergelding de wereld niet onmiddellijk in een atoomoorlog zou storten. Maar Dulles heeft hierop geantwoord, dat in zijn verklaring het accent lag op „in staat zijn". De wetenschap, dat de V.S. atoombommen zouden kunnen gebruiken, zou de potentiële vijand wellicht van een aanval weerhouden. En admiraal Radford heeft deze interpretatie vervolgens aangevuld met de mededeling, dat de Amerikaanse defensiepolitiek niet uitsluitend bepaald wordt door massale vergelding met atoomwapenen.

Lester Pearson, de Canadese minister van Buitenlandse Zaken, was vooral gevallen over de woorden uit de verklaring van Dulles: „met die middelen en op die plaatsen, die onszelf goeddunken". Betekende dit, zo informeerde hij in een redevoering in Washington, dat Amerika plotseling het besluit kon nemen atoombommen op Moskou of Peking te werpen, hetgeen uiteraard een wereldoorlog tengevolge zou hebben? Bedoelde Dulles met het woord „onmiddellijk", dat de bondgenoten van de V.S. niet eerst geraadpleegd behoefden te worden? Dulles antwoordde een dag later, dat de president de geallieerde naties zo enigszins mogelijk zou consulteren, maar

(Vervolg: zie pag. 4)

Chicago-praktijken op Curacao

Na acht maanden speuren, twee „gangs" opgerold



Rechercheur Zengering in de grot. die door de jeugdige boeven gebruikt werd als stookplaats. In de grot zagen wij nu nog het kadaver liggen van een geit, die door de knapen was geslacht.

Recherche kan meer personeel gebruiken

Willemstad. — Ongeveer acht maanden geleden begonnen de berovingen van meest dronken Portugezen door drie knapen, waarvan een gewapend met een revolver, de andere met een machete, en de derde met een dolkmes. De recherche speurde en speurde, doch de „gang" had zich te goed verstopt, wat in de buurt van Suffisant, waar de berovingen plaatsvonden, niet moeilijk is.

Bedoelde buurt, achter het kamp, is rijk aan struiken en holen waar een boef zich gemakkelijk kan schuilhouden. De drie knapen E.P. 19 jaar, R.M. 21 jaar en A.R. 21 jaar waren meestal gemaskerd. De berovingen vonden plaats tussen negen uur 's avonds en middernacht, en gebeurden meestal twee (of meer) keren per maand. Meer mensen van de recherche werden ingezet, om deze gangsters te grijpen, doch tevergeefs, zij waren de recherche te slim af. De „slachtoffers", zoals wij reeds zeiden, meest Portugezen, die teveel van de overheerlijke Madeira-wijn hadden genoten, werden soms aanzienlijke bedragen afgenomen, het liep in de honderden guldens. Zij durfden zich nooit te verweren, daarvoor was de overmacht te groot. De recherche van Rio Canario ging, samen met die van de stad, op „extra dienst" en patrouilleerde geregeld in de bewuste buurt, echter zonder resultaat.

Totdat de rechercheurs op een gegeven moment lukten, enkele jongens te grijpen, nl. Brown, die onlangs tot 1½ jaar werd veroordeeld, en Gums, die lange tijd geleden uit het Gouvernements Opvoedingsgesticht ontsnapt waren en die zich al een behoorlijke tijd in de koenoekoe schuilhielden. Deze hadden met enkele vrienden een „gang" gevormd, waarmee zij diefstallen pleegden en gingen inbreken. Deze groep bestond uit zeven man, allen jongens tussen de 17 en 23 jaar. Met het oprollen van deze bende dacht de recherche aanvankelijk de aanrandingen op Portugezen te hebben opgelost, doch nadien werden weer enkele Madeirezen het slachtoffer.

Jongstleden Zaterdag gebeurde dit weer. Een Portugees, die 's avonds over een pad in de richting van het Portugezenkamp liep, werd plotseling besprongen door een kerel. Een Hollander, die daar toevallig in de buurt was, zag dit gebeuren en snelde de Portugees te hulp. Een woest gevecht ontstond, waarbij de aanrander zich wist los te rukken en de „kuierlatten" nam. De Hollander, niet voor een kleintje vervaard; zette de knaap echter na en slaagde erin hem te grijpen, waarna hij hem, geholpen door de inmiddels van de schrik bekomen Portugees, naar een plaats bracht, waar telefoon was, en de recherche waarschuwde. Deze nam de vent mee naar de wacht, het verhoor kon beginnen.

De knaap hield geruime tijd vol, nergens vanaf te weten, doch na zeven uur verhoren sloeg hij door. Zijn kameraden waren toen gauw gevat en hun schuilplaatsen bekend.

Het was verbazingwekkend te zien, hoe deze jongens in de rotsen leefden. Een spelonk, laag maar ruim werd gebruikt als slaapgelegenheid, een kleinere grot er vlak naast was keuken en eetkamer. Eten deden zij goed, er lopen immers genoeg kabrieten in de koenoekoe. Alleen de watervoorziening bracht de heren wat moeilijkheden. Daarvoor moesten zij een flink eind lopen. Het water brachten zij over in flessen, die zij met touw aan elkaar bevestigd hadden. Tegenover de recherche verklaarde de „leider", dat hij niets liever wilde, dan in de koenoekoe blijven leven. Daar genoten zij van het vrije leven, schoten er met pijl en boog en leerden elkaar boksen en worstelen. Van hun operatieterrein hadden zij een kaartje getekend, op een stuk oud papier. Natuurlijk niet op de juiste schaal getekend, doch de meeste huizen of „rumshops" stonden erop.

Commissaris Botterweg organiseerde gistermiddag voor de pers een excursie naar het kampement Suffisant, om de grotten in ogenschouw te nemen. Als gids gingen mee de rechercheurs Pinedo, van Rio Canario, die lange dagen maakte om deze zaak tot klaarheid te brengen (met Kerstnacht zat hij verscholen in de bosjes), Wassink en Geene beide van de stad. Het was een hele klim naar de bewuste schuilplaats, die prachtig verborgen was en zeer lastig te vinden. Vanuit de grot heeft men een zodanig overzicht van de vallei, dat eenieder, die de schuilplaats nadert, opgemerkt moet worden.

De eerste groep jongens, die waren gegrepen, hadden eveneens zo'n hol, alleen dichter in de buurt van de bewoonde wereld. Deze groep droeg de naam „Zwarte Bende", in hun schoenen hadden zij geschreven, „Pirata Moderno", op hun fiets hadden zij een vlaggetje met een witte doodskop erop.

Van dit soort clubjes zijn er velen op Curaçao. En uit hetgeen Commissaris Botterweg ons gistermiddag mededeelde, begrepen wij, dat dit de werkelijkheid is van het rapport van Mulock-Houwer.

De recherche kan echter ook geen ijzer met handen breken, het gebeurt wel eens, dat de verschillende ploegen sterk onderbezet zijn. Er gaan mensen met verlof, anderen hebben een vrije dag, er kan een rechercheur ziek worden, nee, het is niet zo gemakkelijk voor de mensen van de recherche. Om een klein voorbeeld te geven, het gebeurt vaak, dat een agent van een andere afdeling 51 uur werkt per week. Voor de rechercheur zou dit echter vacantie betekenen. Zij werken veel langer, staken een onderzoek niet maar gaan door zo lang als zij kunnen.

Van het plan Maurik-Broekman wordt nu het materiële gedeelte uitgevoerd. Dat betekent natuurlijk al een verbetering, maar waar blijft het aanvullende personeel.

Wanneer er een ervaren politieagent naar de recherche wordt overgeplaatst, betekent dit, dat men pas na een jaar kan zeggen, een rechercheur meer te hebben.

Maar uiteindelijk zijn dit problemen, die nog moeten worden opgelost, meer personeel, en ook een andere behuizing voor de recherche. Waar deze afdeling nu zit, kan het niet goed gaan. De gehele recherche-afdeling beschikt niet over eigen appartementen, er zijn geen behoorlijke verhoorkamertjes, wat nogal wat moeilijkheden geeft bij het verhoren van de verdachten. De heer Nijboer vertelde ons, dat dit zeker scheelt in de loslippigheid van de verdachten, zij spreken niet zo vlug.

Bij de recherche echter hoopt men, dat zodra de verkeerspolitie naar Rio Canario zal zijn vertrokken, er wat meer ruimte zal komen.

EERSTE DODEN OP DE NIEUWE HAVENWEG

Willemstad. — Omstreeks kwart over zes kwam bij de verkeersafdeling een melding binnen, dat op de Nieuwe Havenweg een ernstig ongeval had plaatsgehad, waarbij twee mensen dood zouden zijn gereden en een derde zwaar gewond. Het was een nerveuze damesstem die dit droevig relaas deed.

Ter plaatse kon de verkeersafdeling echter niets wat op een aanrijding leek aantreffen.

Wel vonden zij twee geiten, een dood, een andere zwaar gewond. De Commissaris van Politie Botterweg, die ook net kwam aanrijden, gaf opdracht aan een der agenten, de heer Toni Gieling om het nog levende beest dood te schieten om het ongelukkig dier uit zijn lijden te verlossen. De beide geiten waren aangereden door een „wilde rijder" zoals een ooggetuige hem noemde.



Dit werd het „dagverblijf" genoemd van de knaapjes, die de inbraken pleegden. Zoals in ons verslag gemeld, bevatte deze groep jongens twee ontvluchte. G.O.G.-"gasten", die overdag op deze plaats kwamen rusten. Een bankje, en karton (om op te liggen) lagen nog in deze zeer goed verscholen schuilplaats.

Schoolboeken-tentoonstelling

In de Examenzaal van het Departement van Opvoeding en Onderwijs werd gistermiddag de tentoonstelling van Dijkstra's schoolboeken, landkaarten, en hulpmiddelen voor het onderwijs opengesteld. De heer Dijkstra heeft tegen de gewoonten van Nederlandse uitgevers in, deze expositie ingericht buiten voorkennis van de plaatselijke boekhandelaren. Afgezien van het feit, dat de heer Dijkstra dus kennelijk zaken komt doen zonder hierplaatselijke handel te willen betrekken (in een ruimte, afgestaan door een overheidsinstelling) achten wij deze houding zo niet in hoge mate ontactisch, dan toch minstens bijzonder onprettig.

Naast de zeer vele schoolboeken welke door de Nederlandse uitgevers op de markt worden gebracht, slaan ook deze uitgaven een goed figuur.

Voor het onderwijzend personeel een leerzame en overzichtelijke tentoonstelling.

FILMLIGA BRENGT SEUL DANS PARIS"

Willemstad. — De volgende voorstelling van de Filmliga Curaçao zal Vrijdag 2 April a.s. om half negen in theater Asiento vertoond worden.

„Het open venster", een kleurenfilm, die het landschap in de schilderkunst van West Europa tot onderwerp heeft. Regie: Henri Storck (Belgie).

„Seul Dans Paris" van Herve Bromberger (Frankrijk). Een Franse comedie vol sfeer, licht en charmant met een tikkeltje melancholie, waardoor deze film aan het oudere werk van René Clair doet denken.

SPORT

S.U.B.T. tegen Jong-Holland

(van onze Sportverslaggever)

De wedstrijd van morgenmiddag zal er een zijn tussen twee oude rivalen en kan veel toeschouwers trekken.

Ofschoon Sithoc nu ook bij een der sterkste clubs behoort, dateert de rivaliteit van Blauw-geel en Rood-witblauw reeds uit vroeger tijd. Voor Subt staat morgen de titel „ongeslagen" kampioen op het spel, terwijl Jong Holland zal spelen voor de subkampioensplaats, welke momenteel wordt ingenomen door Sithoc Indien Jong Holland zal verliezen, komen zij op de derde plaats en zal Sithoc de Sub-kampioen blijven innemen, terwijl bij een overwinning voor Rood-witblauw, Jong Holland naar nummer twee zal verhuizen, aldus het „College" op de derde plaats latend. Subt moet onderhand gerekend worden een sterke tegenstander te zijn doch men kan nooit weten wat er op het laatste moment zal gebeuren. In elk geval belooft het morgen te spannen in het Rifstadion.

BELANGRIJKE BASEBALL ONTMOETING

Willemstad. — Morgenochtend om tien uur zal in het Rifstadion een belangrijke baseball-ontmoeting plaatsvinden tussen Lucky Strike en een selectie van spelers, welke gekozen zullen worden door Julio Rooi en Pancho Martinez, van verschillende andere clubs. Naar wij vernamen zullen o.a. meedoen de bekende ex-Lucky Strikespelers Cafenol en Pedrito Reite.

Deze beide spelers staan bekend om hun vaardigheid en bedrevenheid in het Baseball-spel en zullen ongetwijfeld hun best doen, om van Lucky Strike te winnen.

Men kan dus een spannende strijd verwachten.

De Gezaghebber kende hem...

Een dezer dagen vervoegde zich een man bij een dokter hier ter stede met de hartverscheurende mededeling, dat hij noodzakelijk ƒ. 25.— nodig had om een doodkist te kopen om zijn schoonmoeder te kunnen begraven.

Het bedroefde mannetje verzekerde allereerst plechtig, dat hij het geld terug zou brengen, hij deelde voorts nog mede, dat de dokter hem toch moest kennen, want de dokter had enige tijd geleden nog zijn vrouw geopereerd.

Om kort te zijn, de vertrouwenssfeer was geschapen en de dokter dokte ƒ. 25.— om tot op heden naar zijn geld te kunnen fluiten.

De Gezaghebber van ons eilandsgebied, de heer M. P. Gorsira, herinnerde zich als de dag van gisteren, dat hij 10 jaar geleden ook zo'n geval had meegemaakt, waarbij een dokter in de Hoogstraat op soortgelijke wijze werd opgelicht. Gezaghebber Gorsira voelde bij intuitie aan, dat dit dezelfde man moest zijn.

Hij belde de dokter op, gaf een nauwkeurige persoonsbeschrijving van de man, waarop de bedoelde dokter verrast moest uitroepen, dat het signalement klopte.

Gezaghebber Gorsira kon daarop de recherche de dader met naam noemen. De man werd hierop ingesloten, hij bekende de oplichting.

De critiek op Sticusa

Willemstad. — Gisteravond werd er een persconferentie belegd teneinde drs M.D. Thijs, die een routinebezoek aan de West brengt, in de gelegenheid te stellen het een en ander over Sticusa-aangelegenheden mede te delen. Op bedoelde conferentie waren mede aanwezig de heren Bennebroek van Gravenhorst, voorzitter van het CCC, de bestuursleden dr L.A.G.O. Lashley, René de Rooy, Edel van Twisk, J.R. Quast alsmede mr N. Debrot.

De heer Thijs deelde mede, dat het een goede (-en tevens kostbare — red.) gewoonte is geworden om iedere twee jaren het contact met de West op te nemen. Hij gaf een kort resumé van de indrukken, die hij tijdens dit bezoek heeft opgedaan en kwam vervolgens te spreken over de critiek, die op het werk van de CCC werd uitgeoefend. Kennelijk doelde hij hier op de artikelen-serie van het dagblad „De Tijd".

Hierna voerde mr N. Debrot het woord. Hij hekelde in felle bewoordingen, en toch ook weer zoet-charmant en geestig, de critiek in „De Tijd".

Dat wij op de beschouwineng van de hr. Debrot niet zullen ingaan vindt zijn verkaring in het feit, dat de door hem geuite critiek ons blad niet regardeert. Een goed journalistiek gebruik wil, dat de critiek op bepaalde in een blad geponeerde stellingen zijn tegenwoord vindt in hetzelfde blad, dat deze critiek uitte.

Het feit, dat andere bladen van dit jounralistiek gebruik niet zo goed op de hoogte zijn is een aangelegenheid, die ons nog minder regardeert, ook al doet het vreemd aan, dat een Antilliaans ochtendblad, snurkend van grootspraak beweert, dat de critiek in „De Tijd" weerlegd zou zijn, terwijl de door „De Tijd" gepubliceerde critiek nimmer in de kolommen van dit blad werd opgenomen.

Buitendien kunnen wij ons ontslagen achten van een verder verslag van des heren Cola Debrot's betoog i.v.m. het feit, dat de heer Debrot van „De Tijd" 1 1/2 kolom toegewezen gekregen heeft, om er zijn opvattingen in te spuiën.

Wij stellen ons voor dit wederwoord, zodra het door „De Tijd" gepubliceerd is, in zijn geheel op te nemen.

C. A. EMAN TOT GEDEPUTEERDE GEKOZEN

(telegrafisch van onze correspondent)

Oranjestad. — Hedenochtend werd een openbare raadsvergadering gehouden, waarbij de heer C.A. Eman met 14—0 stemmen werd benoemd tot gedeputeerde van het Eilandsgebied Aruba, ter vervanging van de heer J. Geerman, die naar Utrecht vertrekt om de Jaarbeurs bij te wonen. De PPA was niet aanwezig.

NABLO FAIR UITGESTELD

Willemstad. — Naar wij vernemen gaat de in eind April geprojecteerde NABLO Fair niet door. Gebrek aan medewerking ontstaan door vertrek van enkele leden der commissies naar het buitenland en ziektegevallen e.d. hebben het NABLO bestuur moeten doen besluiten de fair definitief af te lassen.

VAN DE HANDEL

GIL GALAN OP CURACAO

Willemstad. — Onze welbekende stadgenoot Jaime Sprock, agent van Amstel Bier, de overbekende Don Q. etc, is meermalen met buitenlands verlof geweest. Dat is natuurlijk heel normaal, er gaan zóveel mensen met buitenlands verlof de laatste jaren, dus is het heus niet opvallend, wanneer Jaime Sprock gaat. Maar wanneer hij terug komt, dan zijn er velen, die nieuwsgierig bij hem gaan kijken naar wat hij meegebracht heeft. Want de bekende koopman zit zelfs tijdens zijn verlof niet stil, daarvoor is hij teveel zakenman. De laatste keer dat hij met verlof ging, bracht hij zo terloops een bezoek aan Spanje. En het was in een bekend Spaans grensplaatsje, waar hij iets van zijn gading vond, iets wat hij zijn cliënten op Curaçao zou kunnen voorzetten. Het was in het plaatsje „Jerez de la Frontera" in November van het vorig jaar, dat hij de heerlijke cherry, van dezelfde naam, Jerez de la Frontera, proefde en direct het agentschap hiervan bemachtigde. En zo kon het gebeuren, dat begin Januari de eerste flessen met dit heerlijke vocht op Curaçao aankwamen, om weldra populair te worden om hun inhoud.

Speciaal voor Curaçao, werden de flessen „Golden Sherry", zoals de wijn heet, in een goud pakje gestoken, terwijl men voor het „opfleuren" een kleurig kwastje aan de hals bevestigde. Zoals waarschijnlijk reeds bekend bij onze lezers, wordt deze zachte sherry door Gil Galan vervaardigd. Gil Galan S.A. is een zeer bekende exportfirma van door hun zelf vervaardigde wijnen. De „Golden Sherry" alleen al is vijf verschillende soorten rijk. De fles met inhoud die wij ontvingen, is een van beste soorten, die wij tot nu toe mochten proeven. Golden Sherry is geschikt voor „every occasion".

SURINAME

Dank zij de steun van de Surinaamse Landsregering, zal het C.C.S. in Mei met zijn Volksuniversiteits-cursussen kunnen beginnen.

Begin April zal Nola Hatterman, onder auspicien van het CCS te Paramaribo aanvangen met een cursus schilderen, tekenen, kunsthistorisch overzicht.

Het Comite ter Bevordering van het Toerisme, dat de vorm van een Stichting zal aannemen, heeft van de Surinaamse Landsregering een subsidie ontvangen, waardoor een begin kan worden gemaakt met de uitvoering van verschillende plannen.

De registratie van Indonesiers in Suriname heeft een schatting opgeleverd van 39.318 zielen; hiervan heeft 6/7e deel het Indonesische staatsburgerschap aanvaard.

De expeditie naar de bovenloop van de Tapanahony is vertrokken; een gedeelte van deze expeditie zal doorgaan tot het grensgebied met Brazilie.

Dr. P. de Groot, Zendingsarts, van de Ev. Br. Gem., en Dr. D. C. Geyskes, Gouvernements enthomoloog van Suriname zullen begin April naar het Stoelmanseiland vertrekken i.v.m. de oprichting van een zendingshospitaal.

De Curacaose verkeerspolitie

Mannen van Molly hebben heel wat op te knappen

Geen eenvoudige taak monsterverkeer in goede banen te houden

Willemstad. — Riiinnnggg....... ja hallo, met de verkeersafdeling...... wat zegt U?..... ja, aanrijding op de Suffisantweg. U weet niet of er gewonden bij zijn...... wel een harde klap gehoord. Goed, mijnheer, wij komen kijken." De majoor legt de haak weer op het toestel en kijkt de twee agenten, die zojuist van patrouille zijn teruggekeerd, aan. Die hebben tijdens dit korte gesprek hun pet al opgezet en staan klaar om uit te rukken. Een van hen kijkt mij aan en zegt: „Nou, daar is iets voor je, hoor." „Er heeft een aanrijding plaatsgehad op de Suffisantweg, ze weten niet of er gewonden bij zijn," zegt de majoor. Dit is reeds voldoende, de politiemannen hebben hun zaklantaren al gepakt en lopen naar buiten. Uw verslaggever volgt hen naar de gereedstaande wagen en stapt in. „Nu heeft u uw zin, geloof ik," zegt een van de „Verkeersmannen".

Wij zaten namelijk al de gehele avond te wachten op een melding van een of andere aanrijding. Omstreeks zes uur verscheen de „Amigoe"-verslaggever aan de hoofdwacht om zich bij de verkeerspolitie te melden, om het werk van genoemde afdeling van ons politiekorps eens nader te leren kennen. Het is, om eerlijk te bekennen niet weinig. De meeste mensen menen dat het rijden in een dienstauto, of op een zware motorfiets een prettig en gemakkelijk baantje is, maar het werk van de verkeerspolitie omvat heel wat meer dan zo maar rondjes te rijden. Ten eerste heeft de verkeerspolitie de taak van het uitzoeken en reconstrueren van alle verkeersongevallen. Gebeurt er een ongeluk, dan is het de taak van de „verkeersmannen" om uit te zoeken, hoe dit ongeluk wel gebeurd is, wat de oorzaak is, wie de schuldige is enz. Soms is het een zeer eenvoudig geval, voor de buitenstaander althans, maar de agenten hebben er hun handen aan vol. Neemt bijvoorbeeld het ongeval, waar wij naar toe gingen.

Een Portugees, die teveel van de Madeira wijn had genoten, met een oude wagen zonder voet- of handrem, rijdt op de Suffisantweg in de richting van het kamp. Een tegenligger nadert hem, hij ziet plotseling voor hem een wielrijder, remmen werken niet, hoe moet hij afremmen?

De Portugees zwaait met zijn wagen naar rechts, kan zijn stuur niet meer houden, rijdt een telefoonpaal „gewoon" uit de grond, die hij als een luciferhoutje ongeveer tien meter meesleept en waardoor natuurlijk een wirwar van draden ontstaat, duikelt over een betonnen afvoergoot, tegen een geparkeerd staande wagen aan en sleept deze mee om tegen een muur tot stilstand te komen. Een drum, die voor de muur stond, werd natuurlijk zo plat gedrukt als een gedeukte Verkade doos, terwijl bovendien de muur van onder tot boven een scheur vertoonde, die het aanzien gaf van een grillig getekende streep, met een verfkwast gemaakt en met bevende hand getekend. De schade is behoorlijk en loopt zeker in de duizend guldentjes. Voor de toeschouwer is dit natuurlijk een simpel geval, een dronken man rijdt met zijn auto van de berm tegen een muur, onderweg een telefoonpaal en een auto meenemend, maar voor de verkeerspolitie betekende dit een karwei van bijna twee uren.

Allereerst werd de chauffeur door een tweede auto van de verkeerspolitie, die in de buurt was, naar de hoofdwacht overgebracht, samen met zijn twee passagiers. Daar zal een test afgenomen worden en vinden de verhoren plaats.

Onderwijl begint op de plaats van het ongeval het meten. De hele toedracht van het ongeval moet namelijk verklaard worden in het te maken proces-verbaal, dat vergezeld gaat van een tekening, waarop het hele geval „uitgestippeld" staat. Hierbij worden de maten van de door de wagen, nadat deze zijn zwaai naar rechts maakte, afgelegde afstand in meters opgenomen, men meet de breedte van de weg, de plaats waar de auto tot stilstand is gekomen enzovoort. Een belangrijk onderdeel van het onderzoek is het zoeken en horen van getuigen. Soms zijn deze er, maar het gebeurt ook wel eens, dat men het zonder moet doen. Bij het bovenomschreven ongeval waren gelukkig enkelen aanwezig.

Binnen vijf minuten gegrepen

Niet alleen de verkeersongevallen worden door de verkeerspolitie behandelt, denkt dat niet. Wanneer de agenten niet met het een of ander onderzoek bezig zijn, patrouilleren zij over de buitenwegen. Wanneer daar een wagen mocht rijden met een kapotte koplamp, of achterlicht, wordt deze direct gestopt en wijst men de bestuurder op het gebrek. Het is niet altijd nodig een proces-verbaal op te maken, doch de agenten moeten ook wel eens streng optreden. Een bestuurder kan brutaal worden, of, na gewaarschuwd te zijn toch met een kapotte verlichting blijven rijden. Ook de overtreders van de politiekeur worden „gepikt". (Hoort u hier ook bij?

De verkeerspolitie is de schrik van de „wegpiraten" want deze weten, dat, wanneer de verkeerspolitie eenmaal achter hen aanzit, zij hun prooi niet laat schieten.

Voor het patrouille rijden heeft men de diverse wegen speciale nummers gegeven. Wanneer de dienstdoende majoor van de verkeerspolitie een ploeg opdraagt, om 2-3-2 te nemen, - cijfers die een „burger" natuurlijk niets zeggen - rijdt deze bijvoorbeeld Schottegatweg-Santa Rosa-Schottegatweg. Caracasbaai heeft weer nummer -1-, dus 2-1-2- moet zijn, Schottegatweg-Caracasbaai-Schottegatweg. De onder nummers bedoelde wijken en wegen worden ruim genomen, want de zijstraten worden natuurlijk ook eens doorgereden. Zo is de verkeerspolitie dag en nacht in touw.

Werkt men 's avonds met vier man en een majoor, 's nachts is er maar een man op dienst, die echter niet stil hoeft te zitten.

Op de avond, dat wij met de verkeerspolitie uitgingen, zijn wij ook nog even met de agent meegeweest, die de nachtdienst had en wij kunnen de verzekering geven, dat deze man heus niet in slaap is gevallen. Het eerste geval, dat hij moest opknappen, was het opsporen van een truck. Deze had 's avonds een muur geramd op de Noorduinweg en was hierna doorgereden. Hij kon echter niet zo snel wegrijden, of het nummer werd gezien, door de bewoner van het huis waar de muur omheen stond. De politie van Rio Canario, die het eerste ter plaatse was geroepen, constateerde, dat de truck spoorloos was verdwenen en gaf de zaak voor verder onderzoek over aan de verkeerspolitie. De agent op nachtdienst had nu uitgezocht, aan wie de auto toebehoorde en ging bij de eigenaar thuis kijken, of de man er was. Hij had pech, de wagen was er niet. Had hij deze, dus ook de bestuurder thuisgetroffen, dan had hij direct kunnen ontdekken waarom de man tegen de muur was gebotst. Is de bestuurder onder de invloed, dan wordt hij natuurlijk direct door de verkeerspolitie meegenomen.

In het omvangrijke werk van bedoelde afdeling speelt de mobilofoon een grote rol.

Meerdere malen is een patrouille ver van de stad, als de wagen plotseling door de centrale post wordt opgeroepen voor een aanrijding. Toen de ploeg, die eerder genoemd ongeval op de Suffisantweg in behandeling had en hiermee bijna klaar was, werd de wagen alweer opgeroepen voor een aanrijding op de Rooseveltweg. Het resterende werk was echter te belangrijk, (een agent was nog aan het meten, terwijl de tweede met het horen van een getuige bezig was,) om weg te lopen, dus werd verzocht een andere ploeg te sturen.

Een eerder op de avond gebeurd geval met de mobilofoon, maakte een diepe indruk op uw verslaggever. Om 7.10 uur namelijk, kwam van de centrale post een oproep aan alle wagens, om uit te kijken naar een bepaalde personenauto, waarbij het nummer van deze wagen werd opgegeven.

Bedoelde wagen had een dag tevoren een aanrijding veroorzaakt en was doorgereden. Na amper vijf minuten meldde een der auto's, in dit geval was het een patrouillewagen van de Straatdienst Punda, dat zij bedoelde personenauto hadden aangehouden en met deze naar de politie-hoofdwacht zouden komen. Bij het „klopje op de schouder" van de centrale post, dat volgde op dit bericht, voelden wij de politiemannen groeien van trots.

En zo zijn er al ontelbare bewijzen van de grote steun, die de politie heeft aan de mobilofoon. Deze zijn nu zo ontwikkeld, dat men de gewone telefoon er op kan aansluiten. Heeft een der agenten van de verkeerspolitie bijvoorbeeld een Inspecteur nodig, dan verbindt de centrale post hem door.

Het werk van de verkeerspolitie is een zeer verantwoordelijk werk en voor ons, het autorijdend publiek, is het een grote geruststelling, dat iedere agent van deze afdeling zijn taak ernstig opvat. En ofschoon er wel eens critiek op onze politie wordt geleverd, zij doet haar best!



De taak van de verkeerspolitie omvat meer dan het uitkijken naar verkeerszondaars of het onderzoeken van aanrijdingen. Ook de zorg voor het veilig verkeer berust, zo niet rechtstreeks, dan toch zijdelings, bij de „verkeersmannen". In Nederland is men op het gebied van de propaganda voor het veilig verkeer verder dan op Curaçao. Zo werd enkele dagen geleden te Amsterdam het 20.000ste verkeersdiploma uitgereikt. Hier ziet men de Amsterdamse Hoofdcommissaris van Politie Kaasjager het diploma persoonlijk aan een der geslaagden Jos van Leuven overhandigen.

NAAR DE PHOTOKINA

Willemstad. — Naar wij van de fa Kusters vernemen, zal de heer A. J. P. Kusters, die reeds geruime tijd in Duitsland vertoeft om de contacten te verstevigen met de Duitse camera-industrie, die zij vertegenwoordigt, t.w. Leitz, Zeiss Ikon, Rolleiflex en Robot, ook de Photokina, die van 3 tot 11 April a.s. in Keulen wordt gehouden, bijwonen.

Ook de heer Cecile Delvalle directeur van „El Globo" is hedenochtend naar Europa vertrokken om op de Photokina aanwezig te kunnen zijn.

Van de Rechtbank

De steekpartij op Santa Maria

Willemstad. — Op 26 Januari j.l. vond achter Sta. Maria een steekpartij plaats, waarbij de buschauffeur F.B.E., oud 29 jaar, een steek in de buik opliep; de dader was de 30-jarige S.M.C. Aan deze steekpartij ging een hele voorgeschiedenis vooraf.

E. namelijk had de vorige dag C. in het huis van getrouwde vrouw J. gezien, waarvan C. een vriend is. E. had hierop de vrouw geroepen en gezegd, dat het niet paste, om als getrouwd vrouw zijnde, een andere man in huis te ontvangen.

De volgende dag kwamen beide mannen elkaar tegen in de buurt van de woning, waar de vrouw woont. C. vertelde de recherche nu, dat, toen hij op de fiets naderde, E. uit zijn bus was gestapt en met een lange bajonet op hem afkwam. Uit zelfverdediging had hij E. toen met een mes in de buik gestoken. E. verklaarde, dat hij de bajonet niet in zijn handen heeft gehad, iets wat zeer onwaarschijnlijk is, daar C., toen hij zich bij de recherche meldde, de bajonet bij zich had. Hij vertelde, dat hij deze van E. had afgenomen.

De rechter in de Eerste Aanleg, Mr. Fikkert, achtte noodweer niet bewezen. C. werd zware mishandeling ten laste gelegd.

Het O.M. achtte bewezen, dat het steken in de bus had plaats gevonden en eiste 4 maanden met aftrek. Het vonnis werd 2 maanden met aftrek en onmiddelijke invrijheidsstelling.

GEHOORZAAMDE MOEDER, EN KREEG HONDERD GULDEN BOETE

Willemstad. — In een civiel proces werd beslag gelegd op de auto van vader, hetgeen mamma erg jammer en ongeriefelijk vond. Zo jammer zelfs, dat toen de deurwaarder kwam om het beslag definitief te regelen, zij haar zoon opdracht gaf met de wagen weg te rijden. Zo gezegd, zo gedaan. De deurwaarder stond met zijn papperassen in de hand, om de laatste gegevens in te vullen, toen zoonlief met de wagen verdween.

De rechter in de Eerste Aanleg apprecieerde deze gehoorzaamheid van de 19-jarige zoon maar matig en veroordeelde de knaap, genaamd J.B.I. tot een boete van *f*. 100.— subs. 40 dagen wegens het onttrekken van een goed, waar wettelijk beslag op ligt. De uitspraak was conform de eis.

DE TELEFOONPAAL STOND IN DE WEG

Willemstad. — Gisteravond is weer een autobestuurder het slachtoffer geworden van een chauffeur, die meende dat de gehele weg voor hem alleen bestemd was.

Eerstgenoemde moest voor de man uitwijken en reed tegen een telefoonpaal, waardoor deze werd vernield en de telefoon werd gestoord.

Een vrouw, die naast de bestuurder zat, bekwam waarschijnlijk een lichte hersenschudding.

Er werden verder vier lichte aanrijdingen gemeld.

HET WORDT STEEDS ERGER

Willemstad. — Het wordt steeds erger met onze jeugd. Gistermiddag had Onder-Inspecteur Riko een geval te behandelen, waarbij een meisje van twelf jaar door een achttal jongens lastig gevallen werd, jongens in de veelbelovende leeftijd van acht tot twaalf jaar. De heer Riko heeft het meisje naar huis gebracht en de jongens ernstig gewaarschuwd.

Gisteravond liep in de Breedestraat (O.) een man met zijn echtgenote te wandelen, toen ook hij door een stel opgeschoten jongens werd lastig gevallen. Toen hij hierop reageerde, wilden zij nog met hem vechten ook.

De schorsings-kwestie

De huisbaas zegt er het zijne van

Oranjestad. — In de correspondentiestukken, welke moeten aantonen, dat J. Yrausquin eigenaar is van de „Tipografia Excelsior" om aldus te kunnen bewijzen, dat zijn schorsing en die van Porf. Croes rechtmatig te werk is gegaan, hebben wij hier een brief van dr J. E. M. Arends, die het volgende schreef aan de heer C. A. Eman.

Het door U daarin bedoelde pand no. 15 aan de Zoutmanstraat, mij in eigendom toebehorende, waarin de drukkerij „Tipografia Excelsior" is ondergebracht, werd door mij aanvankelijk verhuurd aan de N.V. „Tipografia Excelsior" (M. Viana). Omstreeks begin September 1953 kwam de heer Cloo bij mij, die mij vertelde, dat de heer Juancho Yrausquin voormelde drukkerij heeft gekocht en bovenbedoelde pand van mij wenste verder te huren voor de voortzetting van de Tipografia Excelsior daarin. Hierop heb ik mij in verbinding gesteld met de heer Juancho Yrausquin, die bevestigde het pand bovenbedoeld van mij verder te willen huren om het bedrijf Tipografia Excelsior daarin voort te zetten. Van de heer M. Viana heb ik eveneens een brief ontvangen met de mededeling, dat de drukkerij Tipografia Excelsior aan de heer Juan E. Yrausquin was verkocht, en dat de kwitanties voortaan aan de heer Juan E. Yrausquin moesten worden aangeboden. Voormeld pand werd dan ook door mij aan de heer Juancho Yrausquin verder verhuurd onder de stellige indruk, dat hij de eigenaar is geworden van de drukkerij „Tipografia Excelsior", en onder beding, dat de alsnog verschuldigde huurpenningen vanaf 9 Juli 1953 zullen worden voldaan. De huur aan de heer Juancho Yrausquin is tot heden van kracht. De door mij ter inning van de huurpenningen uitgeschreven kwitanties werden op naam gesteld van „Tipografia Excelsior", waarbij door mij meermalen werd toegevoegd tussenhaakjes „Juancho Yrausquin", zulks voor mijn oriëntering, welke kwitanties aangeboden werden voor betaling aan de boekhouder, de heer Porfilio Croes, aldus de briefschrijver.

GEEN SPORTVRIEND

Oranjestad. — Toen een der sportbeoefenaars gisteren bezig was te trainen op het R.C.A.-terrein heeft een onsportief vriend een tamelijk aanzienlijke bedrag uit de pantalon van de voetballer weten te ontvreemden.

LIONSHUIS IN GOEDE HANDEN

Oranjestad. — De heer Francisco Geerman van Pos Chiquito heeft met zijn lot het Lionshuis aan de Venezuelastraat gewonnen. Gisteren nam hij een kijkje met zijn verloofde en enkele familieleden. Pa bien.

OUDSTE EERSTE KLASSER H.B.S. ZAL MOETEN DEGRADEREN

Ronde van Nederland start te Groningen

Nederlandse Sportbrief

De Kon. Hockeybond doet alles anders dan de Kon. Ned. Voetbalbond. De hockeysport wordt trouwens beoefend in een geheel andere sfeer dan de voetbalsport. Het is zelfs niet moeilijk dat verschil in sfeer aan te duiden met luttele woorden, een uitspraak namelijk van enkele hoofdbestuurderen van de hockeybond. En die uitspraak luidt: wij moeten alles doen om te voorkomen, dat hockey populair wordt in Nederland in dezelfde zin als voetbal populair is geworden.

De hockeywereld schuwt de populariteit, waarmede wordt bedoeld beoefening van deze tak van sport door alle geledingen van de bevolking. Men is er zich volkomen van bewust, dat de rust, de vrede en de amateuristische sfeer, waarin hockey nog altijd wordt gespeeld, zullen verdwijnen, zodra het spel gemeengoed is geworden.

Men moet daarbij wel begrijpen, dat de hockeywereld zich zelf niet op een hoger voetstuk plaatst dan welke andere sportwereld ook of dat de kringen, waarin hockey bon-ton is, zichzelf zoveel beter vinden dan de andere kringen der bevolking. Misschien is dat in een ver verleden wel het geval geweest, maar het is nu toch wel reeds zo, dat hockey niet meer alleen een sport is voor de upper-ten. Men vindt de spelers en speelsters overal, maar de bond animeert zulks niet. Iedereen is van harte welkom en de keuzecommissie van de hockeybond is bij het vinden van een sterke internationaal precies even blij als de keuzecommissie van andere sportbonden, maar men wil beslist geen sterk nationaal elftal ten koste van alles.

Ter bestrijding van de kosten wordt alleen bij interlandwedstrijden van de heren entree geheven. Voor het overige kan men gratis gaan kijken naar competitie-, oefen- en alle andere wedstrijden. De pers is daarbij welkom, maar zij mag niets eisen. Ge moet als journalist bij een interland tevreden zijn met een plaatsje in de open lucht, dus zonder dak boven het hoofd en wie daar niets voor voelt, moet maar thuisblijven. Als het er op aankomt, heeft de hockeybond liever geen verslagen in de krant dan wel!

Dit alles kwam juist vorige week nog eens zeer sterk naar voren, omdat kort na elkaar de nationale hockeyploeg en de nationale voetbalploeg een oefenwedstrijd speelden ter voorbereiding op een ontmoeting met de Belgen. Over die oefening van de hockeyploeg schreven wij vorige week reeds: een wedstrijd tegen een B-ploeg op een koud, hobbelig veld te Laren, ten aanschouwe van een paar duizend mensen, die niets behoefden te betalen. Die oefening kostte de bond geld, maar sportief was er pure winst, omdat de reserves bijna het peil van de nationalen bleken te hebben bereikt en men dus voor de naaste toekomst niet ongerust behoeft te zijn.

De oefenwedstrijd van de voetbalploeg speelde zich af in het Olympisch Stadion. Er waren 35.000 mensen, die enige duizenden guldens in de bondskas stortten, maar het sportieve succes was nihil. Er was een dure combinatie van Londense beroepsspelers geëngageerd met enkele klinkende namen om publiek te trekken, maar die combinatie was veel te sterk voor het Nederlandse amateurelftal. Het was meer een spel van kat en muis en de 1—2 in het voordeel van de gasten was daarvan slechts een zeer flauwe afspiegeling. Het is duidelijk, dat men de spelers, die men onder de loupe wilde nemen voor de nationale ploeg op grond van hun prestaties in deze oefenpartij, onmogelijk kon beoordelen, zodat men na afloop in feite nog even ver was.

Er is voor de voetballers de (schrale) troost, dat de Belgen eveneens zoeken naar een sterke landenploeg. Zij kwamen te Brussel tegen Portugal niet verder dan 0—0 en zo op het oog is er 4 April te Antwerpen dus wel weer een kansje.

De hockeyspelers, die reeds morgen te Brussel aantreden, weten echter, dat zij een van de moeilijkste wedstrijden van het seizoen tegemoet gaan. Het is in de hockeywereld zo, dat eerst de competitie wordt afgespeeld en dat pas daarna de nationale ploeg aan het werk gaat. Zo volgen er nu verscheidene interlandwedstrijden achter elkaar met die in April te Amstelveen tegen Groot-Brattannië als de voornaamste.

De Belgen spelen altijd zeer hard. Veel te hard eigenlijk voor „real hockey". En misschien heeft deze overweging er wel toe geleid, dat Hooghiemstra weer in de ploeg is opgenomen, ditmaal als linksbinnen. Want ook hij is een harde speler, een stugge doorzetter. Voor het overige is de ploeg onveranderd gebleven. Juist tegen de Belgen kan men zich inderdaad veel beter niet aan proefnemingen wagen, ofschoon de Belgen zelf daartoe wel min of meer zijn gedwongen, daar enkele oudere spelers de stick definitief in de paraplueibak hebben gezet.

Er gaat dus deze ploeg naar Brussel: doel Mulder (Amsterdam); achter Derckx (Venlo) en Drijver (Togo); midden Ancion (Kampong), Loggere (Laren) en Zeelen (Venlo); voor Hillenius (Togo), Bouwman (Bloemendaal), Kruize (HHYC), Hooghiemstra (SCHC) en Van Heel (HHYC).

De Hockeybond werkt eerst de competitie af, zeiden wij reeds en inderdaad werden al enkele beslissingen verkregen, terwijl de overige nog slechts een kwestie van een Zondag is. In het Oosten werd DKS kampioen, in het Noorden Meppel en in het Zuiden Venlo. Voor Venlo is dit het dertiende kampioenschap en het is des te fraaier, omdat twee spelers van de vorige kampioensploeg moesten worden vervangen door jonge krachten. Venlo heeft een zeer mooie kans evenals verleden jaar ook landskampioen te worden, want het is gedaan met de Westelijke hegemonie en meer in het bijzonder met die van HHYC.. De Haagse club is eveneens tot verjonging moeten overgaan en er waren geen jongeren van dezelfde kracht als de ouderen. Men vindt HHYC nu competitiestand en het kampioenschap zelfs pas op de vierde plaats in de wordt uitgevochten tussen BMHC en Togo, die beiden twintig punten hebben uit dertien wedstrijden en die nog een wedstrijd moeten spelen. Voor degradatie zijn al aangewezen Kampong, Eindhoven en Wageningen, terwijl Dash alleen nog maar een theoretische kans heeft om te ontsnappen.

De korfballers zijn ook vrijwel aan hun laatste competitiewedstrijden toe, maar de voetballers krijgen nog ten minste acht en in de meeste gevallen nog negen of meer wedstrijden. Men gaat dat programma nu in geforceerd tempo afwerken met inhaalwedstrijden op dagen van interlandvoetbal, op de Zaterdag voor Pasen, de Tweede Paasdag, Hemelvaartsdag enz..

Er valt over de komende beslissingen dus nog heel weinig te zeggen. Ajax, Haarlem en NEC zijn de gegadigden voor de titel in afdeling A, VSV en DOS in afdeling B, PSV, VVV, Emma, SVV en Sparta in afdeling C en Eindhoven, Hermes DVS en Willem II in afdeling D.. Andere clubs komen er in elk geval niet meer voor in aanmerking.

Degradatiecandidaat nummer één is RCH, dat dit seizoen begon als landskampioen. Wel een groot verschil derhalve en een triest record. Maar er gaan in elke afdeling twee uit, zodat men kan begrijpen, hoe vele clubs moeten worstelen om te ontsnappen. Oude clubs van naam behoren tot de candidaten. Clubs als Be Quick, Heracles, Enschede, Vitesse, dat vorig seizoen kampioen was, Maurits, DHC, Longa en in het bijzonder HBS. De Haagse Kraaien zijn de oudste eersteklasser, d.w.z. de club, die het langst onafgebroken in de eerste klas heeft gespeeld. Een halve eeuw ongeveer. Met negen punten uit achttien wedstrijden is de positie van HBS vrijwel hopeloos en al hebben enkele oudere spelers als Van der Vegt het zwarte shirt weer aangetrokken, er moet een wonder gebeuren, als HBS zich ook nu nog weer te handhaven. Zo verdwijnen al die oude clubs stuk voor stuk uit de eerste klas en zij kunnen daarna nooit meer de moed en de kracht opbrengen om het verloren terrein te heroveren. Men vindt ze terug in de tweede, derde en vierde klasse....

Wij moeten nu wel aannemen, dat de Ronde van Nederland niettegenstaande alles toch doorgaat. Van Est en Wagtmans waren de eerste renners, gelijk bekend, die een contract tekende en sinds de Wielren Unie de Ronde in bescherming heeft genomen en geen enkele renner elders mag rijden in de week, waarin de Ronde wordt gehouden, heeft het niet eens zoveel moeite gekost de benodigde renners te contracteren. Zelfs Schulte rijdt mee, maar als men weet, dat hij enkele jaren geleden kon worden overgehaald met een vaste garantie van.... duizend gulden per dag, dan beseft men wel, dat hij nu niet puur voor zijn gezondheid een week over Neerlands wegen gaat peddelen.

Van de buitenlandse ploegen hebben wij nog weinig vernomen. De Belgische bond is niet teruggekomen op zijn besluit geen officiële ploeg af te vaardigen en wij wachten dus maar af, wie er uit België, Frankrijk en Duitsland komen.

De start is nu definitief bepaald te Groningen op Maandag 26 April, maar de route staat verder nog niet vast. Wel zullen Tilburg en Etten plaats van aankomst zijn en wordt er onderhandeld met Valkenswaard. Het gemeentebestuur van Valkenswaard zit gebogen over een contract, waarin staat, dat het garant moet blijven voor een bedrag van 5000 gulden plus nog eens 700 gulden voor de organisatie van amateur- en andere wedstrijden, die in afwachting van de komst van de Rondekaravaan worden gehouden.

Het gemeentebestuur becijfert nu de mogelijkheden, hoe dat geld kan worden verkregen uit entreegelden en reclame-objecten. In vorige jaren stonden er altijd en overal meer mensen dicht bij de plaats van aankomst, waar zij niets behoefden te betalen, dan in de buurt van de finish!

B.M. Schilperoort



Rapport bepleit invoering persoonsbewijs om jeugd uit bioscoop en campo te weren

Willemstad. — wij plaatsen vandaag opnieuw een gedeelte van het rapport van de Commissie voor de Jeugdzorg, met de publicatie waarvan wij j.l. Dinsdag begonnen.

II. De overige vrije tijd

Hoewel ongetwijfeld het bezig houden van jeugd in de vacanties de besteding van de overige vrije tijd zal beïnvloeden, en andersom, zal toch deze laatste vrijetijdsbesteding in beginsel door een afzonderlijke bril bekeken moeten worden. Zo zal de veelvuldige uithuizigheid, die deelname aan vacantieplannen met zich mede zal brengen, maar geen bezwaar op levert juist **omdat** het dan vacantie is, voor de overige vrijetijdsbesteding niet in die mate aanvaardbaar is, nog daargelaten dat dit bovendien practisch onuitvoerbaar zou zijn.

Vooropgesteld zij, dat, wanneer een kind thuis een goed huiselijk milieu aantreft en aldaar gelgenheid heeft zich op passende wijze bezig te houden, het bezig-zijn-thuis moet worden bevorderd, en met name daaraan geen afbreuk mag worden gedaan door een **teveel** uit huis halen van dat kind voor deelname aan jeugdbeweging, clubleven enz. Dan doet men immers ernstig afbreuk aan een goed gezinsleven, hetwelk voor de opvoeding van zo eminent belang is.

Niettemin moet worden vastgesteld, dat toch ook hier een lacune bestaat welke te ernstiger is, omdat zij het overgrote deel van het jaar bestrijkt en zich dan dagelijks doet gevoelen.

Waarmede houdt thans het Antilliaanse volkskind zich bezig **Veelal** zal het voor het vullen van zijn tijd buiten de school op eigen initiatief, of op dat van vriendjes en vriendinnetjes uit de buurt, zijn aangewezen. Zij zullen doen wat hun invalt; allicht spelen zij met wat hun in handen of voor de voeten komt; misschien zijn die spelletjes wel eens aardig, maar misschien ook moeten die worden aangemerkt als een gecamoufleerd niets-doen; overigens bestaat er allicht de neiging tot maar-wat-slenteren, of niets-doen-zonder-meer; dat dan de spreuk, waarmede dit hoofdstuk aanving, opgeld doet, behoeft geen nader betoog. En dit alles is zo omdat er geen leiding en toezicht aanwezig is, hetzij in clubverband, hetzij in de vorm van een wakend oog van moeder of vader, die eens mee doet of althans een idee aan de hand doet voor dit of dat spel.

Voor het niet-volkskind ligt het probleem minder moeilijk, maar toch is in de Antillen ook voor deze kinderen het zich bezighouden veel meer een probleem dan bv. in Nederland het geval is.

Naar het oordeel der Commissie zouden „buurtclubs" in de bedoelde lacune op bevredigende wijze kunnen voorzien. De jeugdleiders, **welke** organisatie en leiding van de vacantieplannen ter hand zullen nemen, zullen kunnen worden ingeschakeld bij de oprichting van zulke clubs en uiteraard wel beschikbaar zijn om aan die clubs de behulpzame hand te bieden, doch de verwezenlijking van het clubdoel zal, zo enigszins mogelijk moeten worden gelegd in handen van de betrokken buurt, dat wil zeggen van daartoe behorende ouders en c.q. andere, zich voor sport en spel interesserende buurtbewoners. Het is deze inschakeling van de ouders en andere buurtbewoners in dit werk, welke het besef van buurtsaamhorigheid, en daarmede het besef van een collectief verantwoordelijk zijn voor elkander, alsook van de ouders voor hun kinderen, op doeltreffende wijze zal kunnen bevorderen.

Aldus zullen, met eenvoudige middelen, sport en spel kunnen worden beoefend. Een terreintje wordt allicht in of bij de buurt gevonden, de kosten van de vereiste sport-benodigdheden zullen de draagkracht van de buurt niet gauw te boven gaan. Wordt er behoefte gevoeld aan een „clubgebouw", dan mag en kan van de buurt verwacht worden, dat zij zelf iets in elkaar zet. Veel zal uiteraard hiervan afhangen of de animo, dit buurtwerk aan te vatten en vol te houden, kan worden gewekt en gehandhaafd. Mislukkingen zullen natuurlijk niet uitblijven; ook deze gedachte zal haar groeiproces moeten doormaken. — maar het is de overtuiging der Commissie, dat hier een terrein braak ligt, hetwelk op den duur met veel vrucht in bewerking kan en behoort te worden genomen.

Wat de aard dezer vrijetijdsbesteding aangaat, zal menig idee kunnen worden ontleend aan hetgeen de jeugd tijdens de deelname aan een vacantieplan heeft geleerd, terwijl de ervaring, in het buurtspel opgedaan, op haar beurt aan de vacantieplannen ten goede kan komen.

Jeugd en bioscoop

Het behoeft wel geen nader bewijs, dat de film in hart en hoofd van de Antilliaanse jeugd een zeer belangrijke plaats inneemt. En waar de goede film bijzondere waarde heeft voor de opvoeding der jeugd, de slechte daarentegen aan diezelfde jeugd onnoemelijk veel kwaad kan berokkenen, is een scherpe contrôle op inhoud en strekking van de voor de jeugd toegankelijke filmvertoningen en op al hetgeen daarmede verband houdt, van het grootste belang.

Film-keuring. Wij kennen de verplichte keuring vooraf van de te vertonen films. Ongetwijfeld wordt door de bestaande keuringscommissies sinds jaar en dag goed werk verricht, en onze commissie brengt gaarne hulde aan de dames en heren, die met grote toewijding deze lang niet altijd aangename taak vervullen.

Dit neemt niet weg, dat, naar het algemeen oordeel zowel van onze commissie als van de door haar gehoorde bioscoop-exploitanten, de film-keuring in haar huidige vorm niet bevredigend werkt.

a) Er zijn thans te weinig personen bij dit werk ingeschakeld, met het gevolg, dat dit werk op de schouders van te weinigen neerkomt.

b) In de bestaande keuringscommissies is met name het **mannelijke lekenelement** te weinig vertegenwoordigd, voorzover dit vooral door de aard zijner werkzaamheden in het bijzonder in staat geacht moet worden op dit terrein een juist oordeel te kunnen vormen.

c) Het is een anomalie te achten, dat de keuring in eerste instantie geschiedt **door meerdere personen,** wier oordeel in geval van beroep moet wijken voor dat van de procureur-generaal, alleen (volgens de eilandelijke verordeningen der Gezaghebber), of van degene door wie deze autoriteit zich daartoe laat vervangen.

d) De keuring beperkt zich tot de maatstaf „toelaatbaar of ontoelaatbaar"; een meer positieve invloed gaat er van de Commissies niet uit.

Verbetering in deze toestand kan, naar het oordeel der Commissie, op tweeërlei wijze worden bereikt.

Of de keuring wordt in eerste instantie toevertrouwd aan één of meer beroepskrachten, die, door hun beroepswerkzaamheid op het terrein der jeugdzorg, daarvoor special geëindigd zijn, bv. een ambtenaar van de Stichtingen voor Kinderbescherming en Reclassering, mits deze voor het tijdrovende werk der vrijwel dagelijkse keuring de nodige tijd kan vrij maken; **of** men houdt vast aan keuring door „particulieren". In dit laatste geval zou de keuringscommissie zijn samen te stellen uit daarvoor door hun beroep of hun aanleg gekwalificeerde personen, zoals: psychiaters, paedagogen, bij de jeugdzorg betrokkenen, en dergelijke. Bij voldoende uitgebreidheid **zal spreiding van de taak mogelijk** zijn in dier voege, dat niemand meer dan eens in de 14 dagen een middag of avond daarvoor beschikbaar behoeft te stellen.

Bij voorkeur 's avonds, omdat velen zich overdag moeilijk vrij kunnen maken, terwijl keuring in de laatste uren van de dag in een theater dat ter wille van de duisternis geheel dient te worden gesloten, een beproeving is. Avondkeuring is echter alleen mogelijk, voor wat Curaçao betreft, in geval van beschikbaarstelling daarvoor van het Asiento-Openluchttheater, hetwelk toch immer een tweetal avonden per week buiten gebruik is. Wellicht is zulks in overleg met de CPIM te bereiken, en valt er op Aruba een soortgelijke oplossing na te streven.

In eerste instantie kan dan de keuring door ten hoogste drie leden geschieden.

In geval van beroep behoort de herkeuring door één persoon te worden vervangen door die van een groter aantal personen dan bij de eerste keuring betrokken was.

Een meer deskundig samengestelde keuringscommissie, zoals wij die denken, zal ook meer opbouwend te werk kunnen gaan. Zo zouden de Voorzitter met bv. één der leden en een lidsecretaris een soort centrale Commissie kunnen vormen, welke vooral tot taak zou hebben, in overleg met de andere leden zo mogelijk meer concrete keuringsnormen te formuleren, contact te onderhouden met de bioscoop-exploitanten omtrent de samenstelling van de programma's, het houden van afzonderlijke jeugdvoorstellingen en wat verder van belang geacht wordt.

Publiciteit

Voor de genoemde centrale commissie zou tevens het stimuleren van een gezonde publiciteit voor films van meer culturele waarde een vruchtbare taak kunnen vormen. Daarnaast dient het ongezonde te worden afgekapt.

De dagbladcritiek scheert te veel over één kam van superlatieven; meerdere objectiviteit in de beoordeling komt — de goede recensies niet te na gesproken — nogal eens gewenst voor.

„Coming features". Wil de filmkeuring aan haar doel beantwoorden, dan dient zij zich uit te strekken tot al hetgeen op het doek vertoond wordt; dit geldt derhalve ook de bij wijze van reclame vertoonde passages uit films, die vertoond zullen worden. Weliswaar moeten die komende films op hun beurt gekeurd zijn alvorens vertoond te worden, maar zoals het nu is, kan het gebeuren, dat passages uit films alleen voor volwassenen goedgekeurd, worden vertoond in programma's voor alle leeftijden; en dit is, gezien de neiging **om met de „meest pakkende passages"** reclame te maken, zeker niet onbedenkelijk.

Affiches. Ook al weer uit reclameoogpunt worden komende films op de gevels der bioscopen aangekondigd in afbeeldingen van dikwijls zeer bedenkelijke aard. Het speculeren op sexuele en andere instincten is daarbij schering en inslag, en het is zonder meer duidelijk, dat dit gevaar oplevert voor de jeugd. In een zich zelf en haar jeugd respecterende samenleving behoort een dergelijke speculatie niet te worden geduld.

Hetzelfde geldt uiteraard voor iedere openbare **reclame van gelijk allooi.** De grote borden langs de Schottegatweg op Curaçao, voorzien van een half ontklede vrouw als reclame voor een sigarettenmerk, leverde daarvan nog onlangs een ergerlijk bewijs.

De voorstellingen. Bij de voorstellingen schiet, naar het oordeel der Commissie, de preventieve en repressieve contrôle op ernstige wijze te kort.

a) **Preventief:** Wanneer een program alleen voor volwassenen is goedgekeurd, moet het niet kunnen voorkomen, dat niet-volwassenen toegang krijgen. De Commissie houdt zich ervan overtuigd, dat de bioscoopdirecties ernaar streven, dat dit ook niet gebeurt, maar de ervaring leert, dat het maar al te veel gebeurt. Onlangs nam de Voorzitter dezer Commissie een proef; hij ging met twee jongens, van resp. 12 en 13 jaar naar een film alleen toegankelijk voor personen van 18 jaar en ouder. Die van 12 jaar mocht er niet in; **als reden werd opgegeven, dat hij een korte broek droeg**; die van 13 droeg een lange broek en werd toegelaten!

Een nog nauwlettender contrôle, zo nu en dan onder de supervisie van de politie, zou o.i. reeds verbetering brengen, — doch zij zal niet afdoende zijn, gezien de moeilijkheid om, op het uiterlijk afgaande, oudere minderjarigen van volwassenen te onderscheiden.

Wèl afdoende zou echter zijn: controlering van de leeftijd aan de hand van een aan de ingang der theaters te vertonen **persoonsbewijs.**

In de Staten der Nederlandse Antillen zijn stemmen opgegaan voor de invoering daarvan. **Onze Commissie ondersteunt deze suggestie met aandrang. Niet alleen voor toelating tot de bioscoopvoorstellingen, doch vooral ook voor toelating in het bestaande Campo Alegre,** — waarover elders in dit rapport wordt gesproken — **komt ons de invoering van het persoonsbewijs van eminent belang voor in het kader van een doeltreffende jeugdzorg.**

b) **Repressief:** De afdeling Kinder- en Zedenpolitie blijkt niet berekend op effectieve contrôle door de Politie tijdens de voorstellingen, terwijl toch een meer nauwlettend toezicht op het gedrag van het publiek geen overbodige luxe is, zoals de ervaring leert.

Zolang de Politie niet bij machte is dit toezicht voldoende uit te oefenen — na 6 uur namiddags is slechts één politiedienaar beschikbaar voor de contrôle op alle voorstellingen, die bovendien gelijktijdig aanvangen, — zijn de theaterdirecties ten volle verantwoordelijk voor de handhaving van orde en behoorlijk gedrag tijdens de voorstellingen. De Commissie heeft de overtuiging, dat, indien na genomen steekproeven en bij dan gebleken onregelmatigheden krachtig wordt ingegrepen, zulks in den vervolge een sterke invloed ten goede zal doen gelden.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 9 in, 7 uit; Tankschepen 17 in, 12 uit; Zeilschepen 2 in, 3 uit; Passagiers landend 22, vertrokken 50; doorgaand 941.

Hato: Vliegtuigen 14 in, 15 uit; Passagiers landend 106, vertrokken 136; doorgaand 79.

Panama v Pto. Cabello nr Cristobal, **Barrandrina** v Denemarken nr Aruba, **Santa Rosa** v Pto Cabello nr Carthagena, **Atlantic** v La Guaira nr Kingston, **Anzoategei** nr Pto La Cruz, **Marco Polo** v Carthagena nr La Guaira, **Bolivar** v Las Piedras, **Quartool** nr Cristobal, **Romulus** v Antwerpen.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat gisteren uit Nederland vertrok, landde hedenochtend om 05.55 uur op Hato.

De lucht- en zeeverbindingen met de Bovenwindse Eilanden

(Van onze correspondent)

St. Eustatius. — De recente opvoering van de vliegrrequentie Curaçao—St. Maarten betekent momenteel slechts een verbetering voor St. Maarten. Dit betreft niet alleen het passagiersvervoer, doch ook de postverbinding, zodat het isolement van dit eiland niet langer een ongerief voor de bewoners is.

Saba verkeert echter in een veel ongunstiger positie. Voor dit bergachtige eiland is geen oplossing mogelijk omdat men vooralsnog een luchtverbinding, in welk vorm ook, technisch onuitvoerbaar acht. Saba blijft dus aangewezen op een bootverbinding.

Weliswaar heeft Statius een bruikbaar vliegveld, en er bestaat een vliegverbinding, doch de mail wordt slechts per vliegtuig vervoerd indien de Gouvernements motorschoener „Blue Peter" in reparatie is.

De verbinding tussen Statius en St. Maarten wordt eens per week onder houden met een klein 2-motorig toestel van de West Indies Airways, gevestigd te Puerto Rico, doch dit geschiedt slechts op particulier initiatief. Vrij regelmatig sluit Donderdags dit vliegtuig aan op de van Curacao komende K.L.M. en neemt van deze over eventuele passagiers voor Statius, en vervoert tevens enige vracht van Puerto Rico en St. Maarten.

Zwakke schakel

Wij schreven destijds hoe de „Blue Peter" reeds geruime tijd een zeer zwakke schakel vormt tussen de eilanden onderling. Aan de motor wordt voortdurend gedokterd, zonder veel resultaat overigens, en aangezien de boot een zeer luie zeiler is en veel wind behoeft om enige snelheid te bereiken, is het te begrijpen dat op windstille dagen het isolement van Saba en Statius erger dan ooit wordt gevoeld. Niet alleen dat dit het onderlinge verkeer ongunstig beïnvloedt doch het treft ook hen die voor dienstzaken en gezondheidszorg deze eilanden moeten aandoen.

Een recent voorval moge dit accentueren. De bekende oogspecialist Dr. Lashley op dienstreis naar de Bovenwinden, verloor alleen al 22 uren van zijn kostbare tijd om met de Blue Peter de 18 mijlen van Saba naar St. Eustatius te zeilen. Normaal duurt deze reis 2½ a 3 uren. Daarbij kwam nog dat de Blue Peter, komende van St. Maarten, reeds 7 uren te laat op Saba was gearriveerd, zodat dus weinig tijd van het uitgestippelde schema voor de behandeling van de Statiaanse patiënten overbleef.

Tot overmaat van ramp bleek de boot na embarkeren op de Blue Peter voor de terugreis naar St. Maarten, niet te kunnen loskomen van St. Eustatius wegens onvoldoende wind en defecte motor. Van 's avonds 8 uur tot de volgende middag lag de Blue Peter op de rede van St. Eustatius, zonder mogelijkheid te vertrekken, zodat men besloot weer te debarkeren en te trachten het vliegtuig van Puerto Rico te charteren, omdat die dag Dr. Lashley op St. Maarten enige operaties had te verrichten.

Slecht weer tussen Puertorico en de Bovenwinden veroorzaakte echter, dat het vliegtuig eerst de volgende morgen op Statius kon arriveren om het gezelschap over te brengen naar St. Maarten waar men op tijd arriveerde om het KLM-vliegtuig naar Curaçao te halen.

„Willemstad" uitgevallen

Wat deze gebrekkige communicatie voor de eilandsbevolking betekent indien een noodgeval zich voordoet, valt licht te begrijpen.

En dan spreken wij nog niet eens over het feit, dat de opvoering van de vliegfrequentie der K.L.M., en dus ook van de mail, noch Saba, noch Statius dichter brengt tot de rest van de wereld.

Wat betreft de zeepost worden de Bovenwindse eilanden momenteel ten zeerste getroffen door het uitvallen van de „Willemstad", welke een maandelijkse dienst onderhield met Curaçao en Aruba.

De „Willemstad" ligt sedert eind Februari met een gebroken motoras op St. Maarten, en naar het zich laat aanzien, komt dit schip voor lange tijd niet meer in de vaart.

Het gevolg was, dat op Statius de voor verzending gereedliggende zeepost aan de afzenders werd geretourneerd.

Verder stond op dit eiland een aantal stieren gereed ter verscheping naar Aruba. Vee dat ten koste van veel zorg in tamelijk goede conditie was gehouden. Men vraagt zich thans af hoe dit verscheept zal moeten worden.

Niet te licht opnemen

Een andere zijde van het zeepostprobleem betreft thans de voedselpakketten, welke door te Curaçao en Aruba werkende Statianen regelmatig naar hun families op de Bovenwinden werden gezonden. Voedselpakketten waarvan men in de huidige armoede meer dan ooit afhankelijk is.

Het probleem omvat niet alleen de voedselpakketten, doch ook de handelsgoederen als voedingsmiddelen voor mens en dier en materialen, welke normaal van Curaaço betrokken worden.

Bovendien vervoert de „Willemstad" regelmatig een aantal passagiers, dat zich de kosten van een vliegreis niet kan veroorloven. Deze reis kost per KLM vanaf St. Maarten 148 gulden waarbij dan nog komt 30 gulden voor de verbinding St. Eustatius naar St. Maarten.

De „Willemstad" rekent tussen 60 en 80 gulden naar gelang van de accomodatie en men heeft geen verdere kosten omdat men te St. Eustatius kan embarkeren.

Op de Bovenwinden vraagt men zich af of de Landsregering dit vraagstuk reeds in studie heeft genomen en of hierin op korte termijn voorzien gaat worden.

Men mag dit op Curaçao niet te licht opnemen en met nadruk moge hier worden gevraagd dat de Landsregering zich ten spoedigste met de Agent van de „Willemstad" in verbinding stelt opdat een oplossing gevonden worde.

Koningin Elizabeth noemt Australie het beloofde land

Den Haag. — De aanmeldingen voor emigratie vanuit Nederland naar Australië zijn in Engeland sterk gestegen als gevolg van een uitspraak van Koningin Elizabeth, tijdens een banket met leden van het Australische parlement in Canberra, zo wordt uit Londen gemeld.

De koningin zeide: „Australië heeft in zijn korte geschiedenis een geweldige ontwikkeling doorgemaakt, ondanks twee grote oorlogen, waarin het, op de bres voor de vrijheid, aanzienlijke offers heeft gebracht aan mensenlevens en materiële rijkdom. Het is een land met schitterende mogelijkheden voor mannen en vrouwen, voor kapitaal en industrie uit de oude wereld. Laten al diegenen in het Verenigde Koninkrijk, die voor hun kennis en kunnen wijder perspectief zoeken, Australië zien als het beloofde land. Het is een ruim land met gezonde en sterke mensen en uitgebreide nationale hulpbronnen. Slechts een pessimist zou de toekomst van Australië niet rooskleurig kunnen inzien."

De positieve reactie, die deze verklaring in Engeland heeft gewekt, wordt behalve aan het feit, dat de koninklijke toespraak door de radio werd uitgezonden, toegeschreven aan de grote aandacht, welke een belangrijk deel van de Engelse bladen aan deze woorden hebben besteed. Een der bladen herinnerde in dit verband aan de onlangs door de Australische Minister van Immigratie, Holt, gedane uitspraak, waarin hij de **Nederlandse** emigratiepolitiek, ten aanzien van Australië aan Engeland ten voorbeeld stelde.

Amerika's represailles

(Vervolg van pagina 1).

krachtens het Atlantisch Pact zou hij op staande voet kunnen optreden als bijvoorbeeld New York, maar ook als Londen of Parijs werd gebombardeerd. Eisenhower zelf gaf ook een uiteenzetting van het probleem; nadrukkelijk stelde hij vast, dat hij geen oorlog zou verklaren zonder de toestemming van het Congres van de V.S. Maar met grote bewogenheid voegde hij er aan toe, „dat iedere president, die niet binnen enkele minuten zou ingrijpen ingeval van agressie, opgehangen zou moeten worden".

Over de militaire „new look" zal intussen in Amerika, maar ook elders nog heel wat gediscussieerd worden, al heeft het onderwerp de Amerikanen reeds intens bezig gehouden. Voor de hele Westerse wereld is het van het grootste belang nauwkeurig te weten wat eventueel de consequenties kunnen zijn van Amerika's represailles.

'S-Gravenhage — Naar het A.N.P. verneemt, zal tot voorzitter van de Nederlandse omroepvereniging AVRO worden benoemd jhr H. G. A. Quarles van Ufford, die vele jaren directeur van de rederij der B.P.M. was.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — Na de inzinking van de laatste dagen gaf de New Yorkse effectenbeurs gisteren een herstel te zien onder leiding van industriëlen en sporen. In de namiddag was de helft van het jongste verlies herwonnen door koersstijgingen tot twee punten en de markt sloot zeer prijshoudend. Aantal verhandelde fondsen 1151; hoger 625; lager 244; onveranderd 282. Aandelenomzet 1.550.000; obligatie-omzet $ 3.255.000.

American Tel. and Tel.	163
Anaconda	32 7 8
Bethlehem Steel	55 1 8
Dupont de Nemours	113 1 8
General Electric	102
General Motors	64 3 4
Int. Tel. and Tel.	15 3 4
Shell Oil	90
Standard Oil of New Jersey	80
U.S. Steel	41 1 4

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Onder de Flamboyan
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.30 Wat de handel biedt
8.30 Juke-Box
10.00 Luistert U even naar....
10.15 Dansmuziek
10.45 Voornaamste nieuws en Sluiting.

Zondag.

9.00 Zondagmorgenmelodie 9.30 Protestantse morgenwijding 10.30 Zondag morgenmelodie 11.00 Gramophoonplatenprogramma 11.30 Katholieke morgenwijding 12.00 Programma-overzicht en lunchmuziek 12.30 Caraibisch nieuws 12.45 Billy Holiday 1.00 Bringing Crist" 1.15 Sluiting.

5.30 Uitzending voor de Protestantse jeugd 5.50 Philips-gramophoonplatenprogramma 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuwsbulletin 6.55 Voor het slapen gaan, 7.00 Boletin di noticia 7.30 Populair concert 8.00 Populair concert 8.00 Zuid-Amerikaanse Hit-Parade, 8.30 Transcriptieprogramma 8.30 Het trio Leslie Cool 8.45 Orgelspel door Johan Jong 9.10 Het omroep-mannenkoor 9.25 Dansmuziek 10.15 Voornaamste nieuws en Sluiting.

HOYER

19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Met de Nederlanders op Ned. Ant. „Kent gij Curaçao"? (Prijsvraag)
19.20 Nieuws (in het Papiament)
19.25 Nieuws (in het Nederlands).
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek afgew. met reclame
20.10 Wij varen naar....
20.20 Gevarieerde programma
23.00 Sluiting

Zondag:

10.00 Zondagmorgen-wijding
10.15 Klassiek muziek
10.45 Vrolijke muziek, afgewisseld met reclame
12.00 Sluiting
18.00 Met de jarigen in de lucht
18.15 Gramofoonplaten op verzoek van onze Luisteraars
18.45 Gevarieerd muziek, afgew met reclame
19.25 Nieuws (in het Papiaments)
19.30 Wij vliegen en landen op....
19.45 Dansmuziek afgew. met reclame
20.00 Populaire Dansmuziek aangeboden door de firma S.E.L. Maduro & Sons N.V.
21.00 Dansmuziek afgew. met reclame
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM

5.00 Opening 5.01 Reclame uitzending met platen muziek. 5.30 Kinderuurtje olv. G. Bogaers. 6.00 Reclame uitzending met „Musica Latino 6.25 Voor de jarigen 6.30 Dinermuziek. 7.00 Gevraagde nummers. 7.45 Nieuwsberichten 8.00 Dansmuziek afgew. met advertenties. 9.30 Sluiting.

Zondag.

5.00 Opening 5.01 Reclame uitzending met platen muziek. 6.25 Voor de jarigen. 6.30 Dinnermuziek. 7.00 Reclame uitzending met platen muziek 7.45 Nieuwsberichten 8.00 Dansmuziek. 9.30 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Veel gevraagde platen. 18.47 Ik weet, ik weet, wat jij niet weet 19.00 Nieuws 19.20 Intermezzo. 19.30 Ned. Kroniek 19.40 Met de microfoon naar het casino te Amsterdam 20.25 Voor de West o.a. met Paco Bonello vertelt van Spaanse Muziek. 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Croonenburg C. S. Sp. 20.58 Sluiting.

Zondag.

18.37 Protestantse Studiodienst, 18.57 Sport 19.02 Nieuws 19.14 Zondagavond-Serenade" 19.32 Artistiek Dagboek, 19.42 Het Concertgebouw orkest, olv. Eduard van Beinum. Solist: Edwin Fischer. (piano). 20.46 Sport 21.28 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Maandag cent actie 17.05 Indiaanse uitzending 17.15 Voor de jarigen op de Antillen 17.30 Dansmuziek 18.15 Zaterdagavondclub 18.40 Nieuws 19.00 Dansmuziek 19.15 Conjunto Calamazo olv. C. Gesser 19.45 Dansmuziek 20.50 Advertenties 21.00 Dansmuziek 21.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag.

17.00 Lutheran hour, Frans 17.15 De Kinderbijbel 17.30 Voor de jarigen van vandaag 17.50 Orgelconcert 18.20 Lichte muziek 19.00 Nieuws 19.05 Muzikale brievenbus 19.15 Sportjournaal 19.30 Lichte muziek 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.20 Sluiting.

AGENDA

WEST-END

Zaterdag 7 & 9 p.m. — Zondag 10.30 a.m. en 8.30 p.m.
„The little world of Don Camilo"
Zondag 4.30 p.m. „Bonanza Town"
6.30 p.m. „Never let me go"

CINELANDIA

Zaterdag 7 & 9 en Zondag 8.30 p.m. „Ivory Hunter"
Zondag 6.30 p.m. „Gunsmugglers"

ROXY

Zaterdag 7 & 9 p.m. en Zondag 8.30 p.m. „Roman Holiday"
Zondag 10.30 a.m. „Los que no deben nacer" 4.30 p.m. „Twilight on the prairie" en om 6.30 p.m. „Abbot & Costello go to Mars"

CURACAOS MUSEUM

Tentoonstelling werken van Alfred Krenz 11.00 uur (Zondag).

APOTHEKEN: DE weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Americana, Breedestraat 159 (O.) tel 3636

WIT-GELE KRUIS

De Zondagdienst wordt waargenomen door zuster van Haaren, tel. 3773 en de Nachtdienst door Zuster Veeris, Sta. Rosaweg 155, tel 5006

SCHEEPSREPARATIE C. P. N.

Wachtdienst heer W. van Buuren, tel. 1758.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements-Geneeskundigen van 27 tot 28 Maart 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. H. Th. Voet, Penstraat 35, tel. No. 2427.

2 de District:
Dr. P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine halen bij: Dario Cardoze, Luna Park, H. C. Galmeyer, Cerito; Servicenter, Van Engelen; M.R. Elsevier, Gasparito; J. H. Jonckheer, St. Helena, H.J. Scheidelaar Mundo Nobo; Edelbron, Ruyterkade. W. H. Winkel, Hendrikplein en A. Rosa, Hato.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
Van 27 Maart 18.30 t.m. 29 Maart 05.30
R. H. Helweg tel. 2038 — 2307
B.g.g. tel. 2400

Personeel afdeling.
Van Zat. 27 Maart 12.00 t.m. Zat 3 April 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.

B.g.g nadere inlichtingen bij M B Lansink tel. 4384 of 2400

Materialen Afdeling:
Zaterdag en Zondag P. C. Riegman, Tjerk Hiddeslaan tel. 2265

Geneeskundige Dienst
Van 27 Maart 12.30 t.m. 29 Maart 07.00
Dr. Beekman, tel, 2412, b.g.g. tel. 2409

C. S. M.

Rederij:
Zat. 27 Maart P. J. Hesper tel. 2710
Zon. 28 Maart J. Hemmes tel. 2701

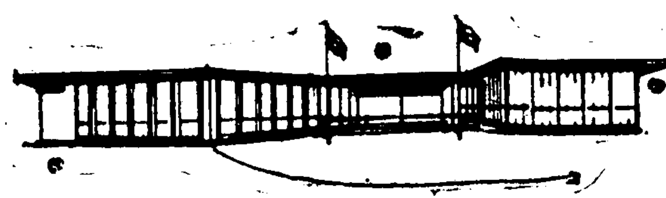
Scheepsagentschap:
Zat. 27 Maart van 08.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 t.m. Zon. 28 08.00 E v.d. Werf tel. 3101
Van 08.00 t.m. Maandag 29 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054

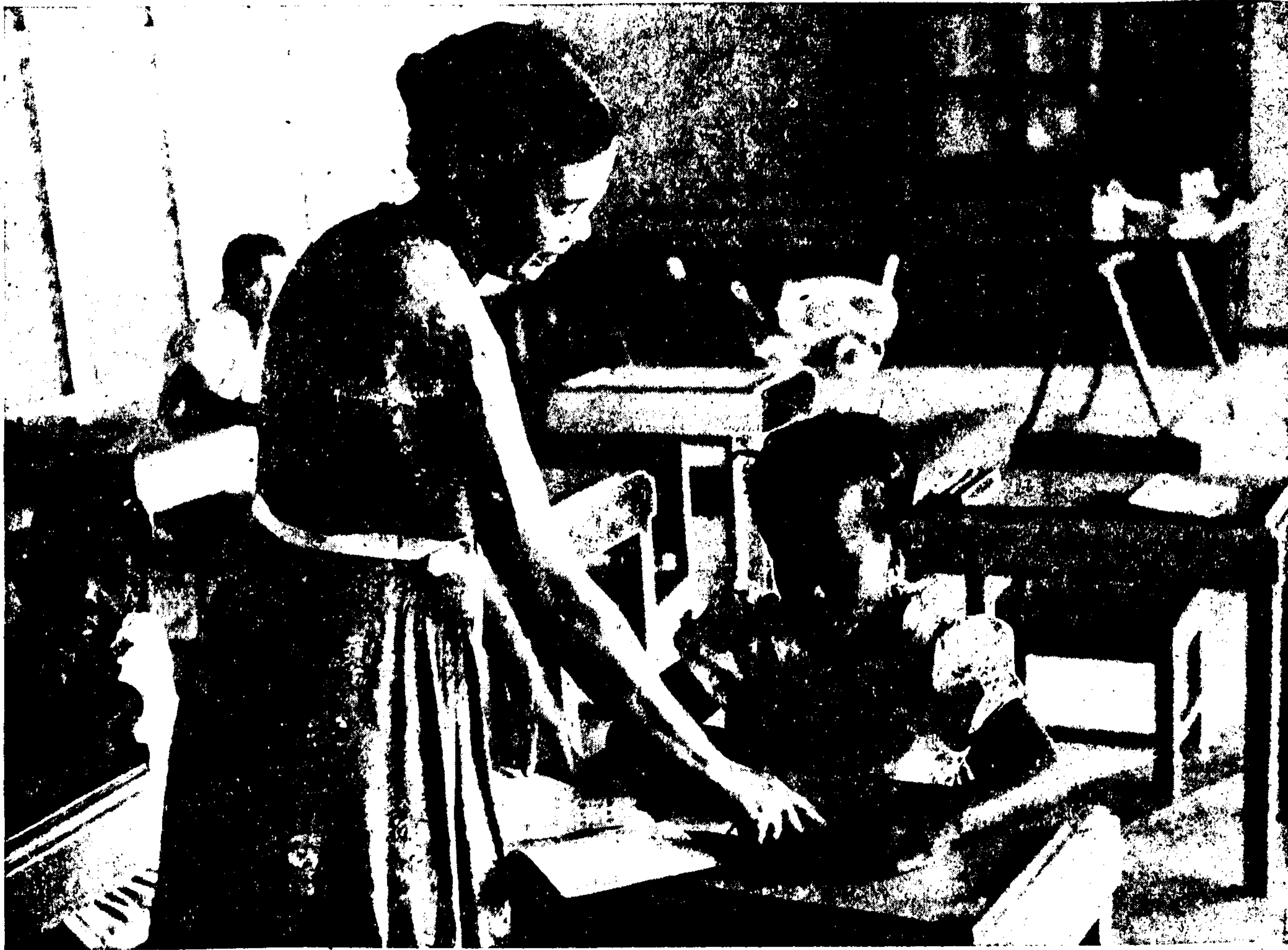
Dok Afdeling:
27 Maart van 12.30 t.m. 17.30 tel. 2276
en van 17.30 t.m. 29 Maart 7.30 A. Voordenhout tel. 2932

THEATER ASIENTO

27 Maart: „Dangerous when wet"
28 Maart „Off Limits"
Geen kinderen beneden 16 jaar.

De kinderen van de vallei van Santa Maria





In de klas. Mevr. M. Kelly zorgt er voor, dat de kleinen ook geestelijk de vorming krijgen, die zij voor hun latere leven behoeven.

Een van de fraaiste punten waarvan een goede indruk gekregen kan worden van het Curaçaose landschap, is de heuveltop, waarop de kerk van Santa Maria is gebouwd. De vallei van Santa Maria strekt zich voor U uit van de Muizenberg links met recht vooruit de Seroe Fortuna, overgaande in de rotsformatie, welke langs de bocht van Hato zich uitstrekt tot San Pedro om langs Julianadorp bij de Plantages Piscadera in zee uit te vloeien. Hoe droog het jaar ook moge zijn op Curaçao, staande voor het kleine oude kerkje wordt het oog altijd getroffen door een groen heuvelachtig landschap, afgewisseld met kleine hofjes, deze kleine parelen in het Curaçaose landschap, waarvoor werkelijk een monumentenzorg zou dienen te worden opgericht, teneinde deze kostbare en lieflijke overblijfselen van een vroeger tijdperk zo lang mogelijk te behouden. In deze vallei, aan de voet van de heuvel, waarop Santa Maria's kerk is gebouwd, ligt het Instituut voor Gebrekkige Kinderen van de Nederlandse Antillen; een zeer modern gebouw, ontworpen door de architect Rietveld en in 1952 gereed gekomen.

Vanuit alle eilanden van de Antillen zijn deze kleine hulpbehoevenden naar de veilige haven gekomen, die hun wordt geboden in het Monseigneur Verriet Instituut. Zoals gij uit de naam reeds kunt opmerken, is het Instituut genoemd naar de enkele jaren reeds overleden bisschop van Curaçao, die een zo groot kindervriend was, dat het Bestuur van de Stichting niet heeft kunnen nalaten zijn naam aan die van de verzorging van Gebrekkige Kinderen voor de toekomst te verbinden. Wie herinnert zich niet zijn beminnelijke glimlach, zijn vriendelijke stem en zijn hartelijk woord, waarmede hij altijd gereed stond een vermanend woord te spreken tot de ouderen en een vriendelijk en opbeurend woord in scherts of in ernst tot de kinderen!

Opgewekte kinderen

In de fraaie ruime galerijen van het Instituut zijn ondergebracht 63 kinderen, variërend in leeftijd van 2 jaar tot 20 jaar, dit zijnde onze vriend Harold, die met zijn verwrongen lichaam in zijn ledikantje rustig de dagen voorbij ziet trekken, slechts afgewisseld door een dagelijks bad en enkele malen voedsel. Niemand zou kunnen raden wat de leeftijd van Harold is, omdat een zo totale vergroeiïng heeft plaats gevonden, dat een oppervlakkige schatting hem elke leeftijd kan doen innemen tussen 7 en 15 jaar, maar zeker niet 20 jaar.

Als ik op deze zonnige middag het Instituut binnen wandel, wordt mijn oog direct getroffen door Lino, die, omgeven door enkele trouwe kameraadjes, druk bezig is op het grote voorplein een vlieger op te laten.

Lino is 14 jaar oud en mist onderarmen en benen en heeft aan zijn lichaam in plaats daarvan vier schildpadachtige flappen, waarmede hij, geholpen door zijn meer dan gewone intelligentie, op een bijna onbegrijpelijke wijze meespeelt, tekent, de radio afstemt, de gramofoon verzorgt en zelfs een stekker kan zetten aan een electrisch snoer.

Plankje op rolschaats

Al sinds jaar en dag beweegt Lino zich vooruit op een klein plankje bevestigd op een rolschaats. Tot grote verbazing van een ieder weet hij met behulp van zijn kleine stompjes, gezeten op zijn rolschaats zich met een vaart tussen tafels en stoelen en over de galerij te bewegen, om telkens weer met het grootste pleizier en trots op te kijken naar de verwonderde ogen van een bezoeker. Lino's grootste begaafdheid is tekenen. Thans, onder toezicht en met instructie van Mej. Ecury, weet hij werkelijk resultaten te bereiken, die, vooral in aanmerking nemende zijn gebrek aan normale ledematen, zeer merkwaardig zijn. Met de grootste toewijding en geduld tekent hij en penceelt hij, zodat hij op de tentoonstelling „Nos Arte" een eervolle vermelding mocht verkrijgen. Hij kijkt mij glimlachend aan als hij zijn vlieger inpalmt en Grootvadertje, een van de andere patiëntjes, naar de neergevallen papieren vlieger hobbelt om hem voor Lino op te halen. De vlieger is stuk, maar dat is niet erg, want Lino knutselt graag en nu weet hij, dat hij weer wat te fabriceren heeft.

Opzij in de schaduw zit Rufus. Rufus, een tegenstelling met vele anderen, is groot voor zijn leeftijd. Zijn groot fors gegroeid lichaam voor een jongen van 9 jaar, ligt geheel verlamd in de ligstoel. Ook Rufus heeft goed verstand en heeft van het onderwijs, niettegenstaande zijn gehele verlamming, nog vrij veel op kunnen steken. Hij bezoekt in zijn wagen geregeld de klas voor B.L.O. en kijkt aandachtig met zijn rustige ogen naar het bord en leest uit het hem voorgehouden boekje de kleine zinnetjes, die des kinderen zijn. Als zijn hoofd opzij zakt, dan moet Rufus wachten tot iemand het weer recht zet, wat hij geduldig doet, want Rufus is een merkwaardig voorbeeld en draagt zijn lot zoals er weinigen zijn in het Instituut.

Blonde Filomeentje

Ik ga langs de schuifelende, kruipende, hobbelende, liggende en zittende kinderen, die zo aandachtig het spel van de vlieger van Lino hadden gevolgd, naar binnen en ga eerst even mijn vriendinnetje Reina Filomena groeten. Als Lino misschien de meest intelligente is en Rufus de meest verlamde, dan is Filomeentje zonder twijfel wel de liefste van allemaal. Ik wil U de vreselijke verwoestingen besparen, welke haar ziekte aan haar tienjarig lichaampje heeft aangericht, maar U vertellen hoe lief en hoe vriendelijk en hoe berustend haar glimlach is telkens wanneer zij iemand van de getrouwe bezoekers van het Instituut naar haar toe ziet komen om haar even te strijken over haar blonde haren, een kneepje te geven in het magere gezichtje of even een van haar magere armpjes op te lichten om met een strelend gebaar recht te zetten.

Met het laatste Sint Nicolaasfeest had Filomeentje een doosje met enkele bijouterieën gekregen. Een van de dames had wat van de aardige prullen om het magere halsje, de blonde haartjes en de uitgeteerde armpjes gedaan. Stuk voor stuk werden haar ledemaatjes opgelicht en haar een kleine spiegel voorgehouden en een glans en een trots lachje kwam op het gezichtje. De schenker van het cadeau, dat slechts enkele gulden waarde had, zou er een vreugde voor de rest van zijn leven van hebben gehad als voor geen millioenen te koop is.

Filomeentje met haar broertje Mario zijn al jaren in het Instituut en twee van de liefste bewoners. Welk een trots moederhart moet bij de geboorte van deze kinderen gezocht hebben naar de beste namen, die liefde en hoop naar kinderen kunnen bedenken. Reina Filomena en Mario Fortuna. Bittere ironie!

Wil om te genezen

Vele van deze ziektegevallen, verwoestingen aangericht door de ziekte van Little, in alle stadia van kleine vergroeiïngen tot de meest dramatische, hebben hun weg gevonden naar het Monseigneur Verriet Instituut. Sommigen zijn ongeneeslijk. Sommige kleinen zijn ongeneeslijk en in hoge mate debiel, maar er zijn er anderen, die door de voortdurende therapeutische behandelingen, massage, het gebruik van loopbeugels, oefenen op de fiets en in de looprekken, langzaam genezen. Voor deze rehabilitatie is het in hoge mate noodzakelijk, dat het patiëntje zelf medewerkt en intelligentie, of althans enige normale verstandelijke ontwikkeling, is absoluut noodzakelijk wil het kind vorderingen maken. Zonder de eigen wil om te willen genezen is er weinig aan te doen.

Gelukkig zijn vele van de kinderen normaal geestelijk ontwikkeld, zoals dit het geval is met Efrin en Ephraim. Beide kinderen, die tengevolge van een ernstige verkalking van de gewrichten meermalen geopereerd zijn, zijn weer op „de been". Vooral Ephraim heeft, na 1 1/2 jaar in het ziekenhuis te hebben gelegen, verwoed medegewerkt en elk uur van de dag is het geluid van zijn zware ijzeren loopstoel hoorbaar, waarmede hij zich voortzeult over cementen gangen, waarschijnlijk in zijn nog jonge hartje intens trots, dat hij thans na 1 1/2 jaar hospitaal, een jaar voortdurende massage, van een liggende patiënt een lopende is geworden.

Het is interessant en merkwaardig om te zien, hoe vele van de gebrekkige patiëntjes zich behelpen.

Op het ogenblik, dat ik tegen het avonduur de slaapkamer der meisjes voorbij kom, zie ik de kleine Rosa zitten, druk bezig haar lange en gecompliceerde loopbeugels los te veteren, blij dat zij dit zelf kan doen, waardoor weer een beetje onafhankelijkheid is gewonnen. Het begrip onafhankelijkheid moet bij deze kinderen wel zeer sterk in het gedrang zijn gekomen en een aanfluiting zijn geworden, want er is er bijna niet een, die zichzelve geheel kan helpen.

Al deze 63 kinderen, waarvan 42 uit Curaçao, 13 uit Aruba en de overigen uit de andere eilanden van de Antillen, zijn letterlijk en figuurlijk afhankelijk van de goede zorgen, die zij ontvangen van de dames verpleegsters.

Sommigen zijn volledig bedlegerig en kunnen zich in het geheel niet bewegen; tien zijn boxlegerig, hetgeen betekent dat zij wel van bed naar een box gebracht worden om in de galerij geplaatst te worden, maar zich verder niet zelf kunnen voortbewegen. Enkelen zijn geheel debiel; vier en twintig krijgen onderwijs in het kleine schoollokaaltje en de rest is nog beneden de schoolgaande leeftijd. De jongste is twee jaar. Hij heeft een grotesk stilstaand waterhoofd, waardoor een oog geheel uit het gat is weggetrokken, terwijl het andere achter een opgetrokken wenkbrauw verbaasd de wereld inkijkt.

Al deze kinderen zijn mede door de de zorg van het Gouvernement liefderijk opgenomen in het Instituut.

Zij die het begonnen

Het werk van de verzorging voor Gebrekkige Kinderen werd begonnen in 1945 op Habaai, het oude pensionaat van de Zusters van Roozendaal. Daar is Soeur Hedwig, zelf ernstig ziek zijnde, bijgestaan door Zuster Maria Höppner, begonnen met het opnemen van de eerste patiëntjes op initiatief van de voorzitter van het Wit-Gele Kruis, de heer Emile van de Laarschot.

Soeur Hedwig heeft met een eindeloos geduld, als het ware dag en nacht bezig zijnde, vele van de kinderen, die nu lezen en schrijven kunnen, dit geleerd. Haar geduld en vriendelijke opgeruimdheid waren onuitputtelijk en er moet een geweldige stimulans van haar persoon zijn uitgegaan, anders ware het nooit mogelijk geweest verschillende van de patiëntjes iets bij te brengen. Soeur Hedwig is enkele jaren geleden gestorven. Haar ziekte, die het haar niet meer mogelijk maakte onderwijs te geven in normale klaslokalen, maar haar een uitweg gaf in het onderwijs voor deze gebrekkige kinderen, heeft haar jong gesloopt. Haar naam leeft voort in het Monseigneur Verriet Instituut, waar het kleine klaslokaal voor B.L.O. naar haar is genoemd.

Zuster Maria Höppner is later naar Bonaire gegaan, waar zij vele vrienden heeft.

Het Instituut is veel dank verschuldigd aan het belangrijke beginwerk en de gastvrijheid van de Zusters van Habaai. De huidige directrice, Mej. Spekenbrink uit Bergen op Zoom, is al vele jaren aan dit Instituut verbonden. Als een uitvloeisel van het vele sociale werk, dat zij jaren geleden in haar vrije tijd deed, heeft zij haar de weg gevonden naar deze levenstaak onder de gebrekkige kinderen. Haar vriendelijke kamer van waar zij het Instituut bestuurt, is gastvrij voor bezoekers en gaarne leidt zij bezoekers rond tussen haar 63 kinderen.

Zij wordt bijgestaan door Mej. Dora Verhoeven, die reeds jarenlang specialiseert in het kinderwerk en zij kan haar diploma's thans 100% in de practijk toepassen.

Mej. Corrie de Vos, voortgekomen uit parochie-jeugdwerk, is eveneens een leidster, die zich onvermoeid beweegt tussen haar kleine vrienden. Norma Martes helpt ook al vele jaren mede aan de verpleging der kinderen, terwijl Celia Florentina, bijna vanaf het begin van het werk speciaal belast is geweest met het verzorgen van de bed- en boxlegerigen. Zij is zeer geliefd bij de kinderen; zij is zeer hulpvaardig en doet dagelijks veel moeilijk werk. Crisma Jansen is een belangrijke hulp in het huishouden.

Onlangs zijn teruggekomen uit het doofstomme Instituut te Paramaribo Raquel en Nidia. In 1945 werden zij als kleine kinderen opgenomen in het Instituut tezamen met hun doofstom broertje. In 1948 gingen zij naar Paramaribo, waarvan zij onlangs terugkwamen. De doofstomme broer heeft werk gevonden in de stad bij „Cupro", die hem langzaam op het pad van handenarbeid voorthelpt. De beide meisjes werken in de huishouding van het Instituut, en specialiseren in het verstellen en in het aanmaken van de vele speciale kleertjes, welke voor deze patiëntjes nodig zijn.

Niet afgebouwd

Het Instituut, dat naar ontwerp van de architect Rietveld in 1952 werd gebouwd, is helaas slechts voor een gedeelte gereed. De ruimten bestemd voor onderwijs, voor handenarbeid, het zwembad, de eetzaal en de keuken zijn niet afgebouwd kunnen worden in verband met gebrek aan fondsen. Vooral het kleine zwembad, dat zo een belangrijke rol zou kunnen spelen bij de begin oefentherapie, wordt sterk gemist. Van verschillende zijden zijn bedragen toegezegd om te komen tot deze kleine uitbreiding, maar het Bestuur aarzelt om er toe over te gaan. Toch is deze zogenaamde watertherapie erg noodzakelijk. Voor de gebrekkige kinderen, die door de verlamming van hun spieren zich in de normale atmosfeer niet kunnen bewegen, speelt gewichtsverlichting in het water voor hun eerste bewegingen een grote rol. Zo een zwembad dient te worden uitgerust met een ondiep en een zeer ondiep gedeelte. Het dient overdekt te zijn. Het dient voorzien te zijn van een constructie van waaruit loopstoel en andere hulpmiddelen, waarin de patiëntjes zijn gezeten in het water, kunnen worden neergelaten. Er dient voldoende water te zijn om dagelijks het bad te kunnen verversen. Vooral watertoevoer is hier een grote moeilijkheid, omdat de put, welke bij het Instituut is geslagen, onvoldoende water heeft en reeds thans moet worden teruggevallen op de zo dure waterleiding. Daarbij komt, dat er een grote schuld drukt op het gebouw, zover dit gereed is.

Zoals boven reeds uiteengezet, aarzelt het Bestuur het gebouw verder uit te breiden met een zwembad, waaraan, gezien de voortdurende waterverversing, zoveel bedrijfskosten zijn verbonden. De schuld bij de bank is zo groot, dat men er tot op heden niet in is geslaagd iets meer te doen dan de rente te betalen en met een zwaar gemoed ziet het Bestuur jaarlijks dit geld verdwijnen, terwijl van de hoofdschuld niets afgaat. Bij de grote schuld aan de bank komt nog de schuld aan het Gouvernement, welke weliswaar renteloos is, maar toch eenmaal betaald zal moeten worden.

Financiële actie

De inkomsten van het Instituut worden bijeengebracht door het Gouvernement in de vorm van een dagvergoeding voor de kinderen en door vele vriendelijke bijdragen. Toch zijn deze kleine bijdragen, welke bij voortduring binnenkomen en voorzien in kleine reparaties, kleine toevoegingen als het scheiden van twee afdelingen, het maken van een afrastering, het maken van loopstoelen, het aankopen van geneeskundige toestellen, enz. zeer nodig, maar zij zijn niet toereikend om de hoofdschuld, die op het gebouw drukt, af te betalen. Het is daarom de bedoeling van het Bestuur van het Wit-Gele Kruis een grote financiële actie te organiseren, teneinde de schuld te verminderen.

Onder leiding van de heer F. Karner, die al zoveel voor het Instituut heeft gedaan, is een financiële commissie opgericht, welke zich ten doel heeft gesteld een gedeelte van de schuld van het gebouw af te lossen, zodat om een beeldspraak te spreken, het dak van het gebouw ook eigendom wordt van het Instituut.

Het gebouw op zichzelf voldoet uitermate, het is rustig van lijn en het hoge ver uitstekende dak geeft altijd schaduw, zodat de kinderen steeds buiten kunnen spelen. Daarbij is het rustig gelegen. Het ligt aan de grote weg naar het Dr Albert Plesman Vliegveld, doch zo, dat de kinderen door drukte van het verkeer niet gestoord worden. Des avonds heerst er de rust van het buitenleven, in de regentijd gestoord door het gekwaak van talloze kikkers en in de droge tijd door het getsjirp van krekeltjes.

Het Instituut is thans gescheiden in drie afdelingen:

a) geestelijk volwaardigen en te rehabiliteren zieken;

b) debielen en te jong voor onderwijs, maar lichamelijk te rehabiliteren;

c) imbecielen en ongeneeslijken.

Voor alle bovengenoemde categorieën zijn verschillende aanvragen. Het Instituut is echter vol en de opneming is dan ook gestaakt. Dit laatste is zeer jammer, want voor vele van de patiëntjes, die in het Instituut zijn opgenomen, is het verblijf onder kameraadjes, waarbij hun ziekte niet opvalt, is de goede verzorging, de verpleging en last but not least de hulp bij de genezing, welke in het Instituut wordt geboden, een oplossing, welke hen soms heeft gebracht van de Hel naar het Paradijs.

Veel helpers

Er zijn er velen, die helpen en hebben geholpen. Talloze verenigingen geven voorstellingen ten bate van de gebrekkige kinderen. Een onontbeerlijke steun op het gebied der financiën is de heer Frans Karner. Ook Mevr. Karner heeft veel geholpen met acties en damescomité's. De padvinders van Julianadorp onder leiding van Guido Smits geven les in het figuurzagen; Juffrouw Yvette Ecury geeft les in tekenen en schilderen, zij onderhoudt en vertelt in grappig en geestig Papiamento. Mijnheer Wormgier is altijd behulpzaam en een groot vriend van het Instituut. De vereniging De Schelp geeft wekelijks hulp en les en handenarbeid. Bakhuis-autobussen staan altijd gereed voor de kinderen. Theo van Delft schildert het kapelletje. De Lions doen zeer veel voor de kinderen. Er is een groep Amerikaanse dames, die steeds voor een filmvoorstelling zorgt. Het Gouvernements Opvoedings Gesticht helpt vaak met kleine reparaties aan toestellen en apparaten en heeft al heel wat wagentjes en bedjes hersteld en pas gemaakt. De Fraters van Scherpenheuvel zijn vaak redders in de nood. Wij kunnen deze erelijst niet te lang maken, maar wij moeten toch nog twee namen memoreren. Emile van de Laarschot, die op het idee kwam en het heeft uitgedragen en uitgevoerd. Wij kunnen niet te veel van hem zeggen, anders blijven wij geen goede vrienden. Zo wij dan geen lange opsomming van zijn verdiensten, zijn naam willen wij toch noemen, want die is met het Instituut verbonden als de zon met Curaçao.

En dan een laatste woord over het personeel. Een woord van waardering en respect. Er zijn vele zieken op deze wereld en door vele mensen worden ze verpleegd. Niemand zal willen ontkennen, dat het verplegen van zieken soms grote inspanning, geduld en toewijding kost. Vergelijk echter niet het gewone verpleegsterskerk met de werksters nabij Santa Maria. Haar dagelijkse arbeid onder deze misvormde kinderen eist een zo liefderijk hart en een zo grote zelfoverwinning, dat het moeilijk is om er over te schrijven. Woorden schieten hier eenvoudig te kort.

Als ik mij zelf langzaam opmaak om het Instituut weer te verlaten, dan loop ik nog even langs de tafels waar ze nu met veel spectakel zitten te eten. De goede helpsters van het weeshuis te Santa Rosa stoppen hier een boterham in de mond, daar een lepeltje pap, vegen een ondergeknoeid gezichtje weer eens schoon en voeden en helpen het groepje van grage mondjes.

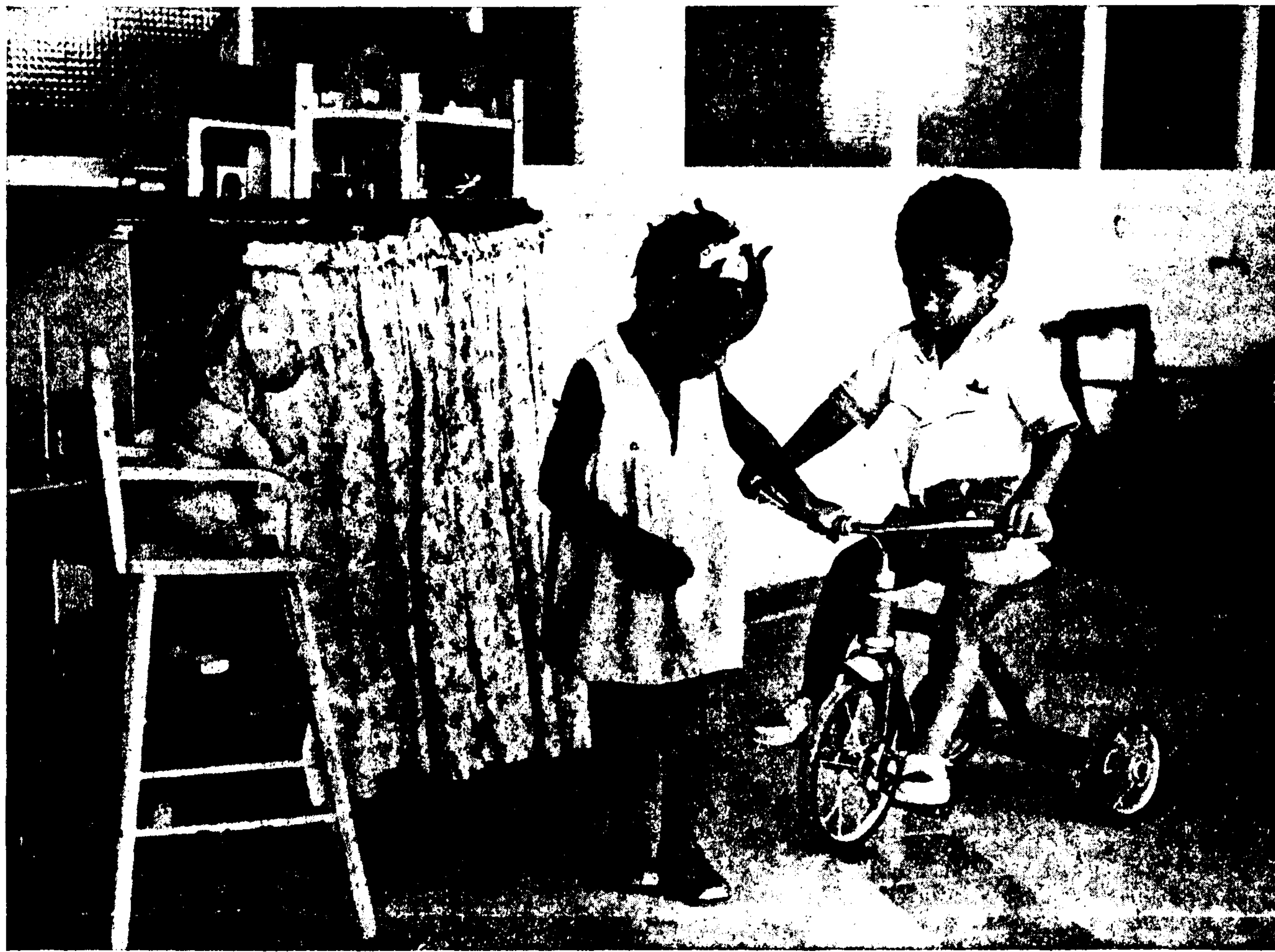
Ze wuiven mij toe en hun leventje gaat weer verder. Ik loop ook even naar de badkamer, waar inmiddels een ander groepje gebaad wordt. Als U soms de ontroering te sterk wordt bij het zien van de kinderen als ze aangekleed zijn, waag U dan niet in de badkamer. Ik lach eens vriendelijk, groet mijn vriendinnetje Filomeentje en probeer hoe sterk ik ben. Het gaat niet; na enkele ogenblikken moet ik weg; het oog en het hart zijn niet sterk genoeg om deze kinderen te zien, zoals de ziekte ze heeft misvormd.

Wat een geluk, dat er mensen zijn, die voor ze zorgen; wat een geluk, gij lezer, dat gij wat voor ze doen kunt. Wat een geluk voor de Antillen, dat dit Instituut is gevestigd, dat het een dak biedt, een liefderijke hand en verzorging aan deze misdeelden.

Ik druk mijn voeten stevig op de grond. Ik loop langzaam de lange schaduw na, die de avondzon voor mij uitwerpt. Het is moeilijk te geloven haast, dat je daar loopt, zo stevig en zo recht. Niets mankeert, slechts de kinderen, die ik achterlaat zijn ziek.

Wij moeten deze kinderen helpen! Wij moeten zorgen, dat het dak op het huis komt, dat het niet bij de bank blijft. En wij moeten uitbreiden; het huis moet afgebouwd worden. Wij moeten hier helpen, veel helpen.

R. H. C. van Haaren



Oefenen en spelen. Spelenderwijs leren de kinderen hun lichaamsgebreken overwinnen met de toestellen, die het P. I. Verriet Instituut bezit.

Lichtstraal vergemakkelijkt landing van straaljagers op vliegdekschepen

Londen. — De Britse admiraliteit heeft een automatisch systeem in gebruik genomen om de landing van straaljagers op vliegdekschepen te vergemakkelijken. Deze uitvinding maakt het werk van de seinofficier overbodig. Het beginsel berust op het opvangen van een lichtstraal, die door een spiegel wordt uitgezonden. De piloot moet het oog houden op een lichtvlek. Hierdoor kan hij zien of hij het vliegkampschip in de juiste hoek nadert.

Wegens de grote snelheden van een straalvliegtuig is het signalen geven met de hand van het vliegdek af, niet wel doenlijk. Het systeem is nog niet met straalvliegtuigen beproefd. Wel hebben propellervliegtuigen met deze „reflector" vele landingen gemaakt. Ook met straalvliegtuigen is geoefend, doch men is tot nu toe niet tot een feitelijke landing overgegaan.

Het ligt in de bedoeling, dat deze „reflector" op alle vliegkampschepen en marine-luchtvaartbases in gebruik zal worden genomen, de „illustrious" en de „indomitables" zijn reeds van de nieuwe uitvinding voorzien.

In de desbetreffende verklaring van de admiraliteit wordt nog gezegd, dat wanneer de piloot het oog moet houden op de lichtvlek, het voor hem onmogelijk de andere instrumenten te zien. Dit probleem is echter op te lossen door op de voorruit een installatie aan te brengen, die met gekleurd licht aangeeft, wanneer de piloot de juiste snelheid voor het landen heeft.

De uitvinding is gedaan door commander Goedhart, een testpiloot, die thans in Washington dient. Naar wordt vernomen heeft de Amerikaanse marine belangstelling voor de uitvinding.

„Statie-vertrekken" in strato-clippers

Amsterdam. — Bij het werven van passagiers moeten de luchtvaartmaatschappijen tegenwoordig rekening houden met de mensen van drie categorieën reizigers; degenen, die goedkoop willen reizen, dus per toeristenklas; zij die zich duurder willen voortbewegen, dus per standaard of eerste klas en degenen, die zeer luxueus willen reizen, dns per superklasse.

Met het oog op laatstgenoemden heeft de Pan American World Airways alle dubbeldeks „strato" clippers, die het verkeer tussen de Verenigde Staten en Europa onderhouden, voorzien van enige „statievertrekken" dus luxe vertrekjes, die men gedurende een heen- of terugreis kan huren (voor 125 dollar per stuk).

Deze privéverblijven zijn voorzien van speciaal ontworpen meubelen, zoals bedden, een uitklaptafel, een klerenkast, een wasgelegenheid met warm en koud water en een wel voorziene bar. Zij hebben eigen „air conditioning" en zijn volkomen geluidloos gemaakt.

Schoonmoeders zijn sympathiek!

Amsterdam. — Schoonmoeder-moppen zijn voor de meeste Nederlanders.... alleen maar moppen. Hun eigen ervaringen en oordelen wijken totaal af van de onsympathieke cliché-figuur, die men van de schoonmoeder heeft gemaakt.

Door middel van nieuwe methode heeft het N.I.P.O. onlangs het oordeel over de eigen schoonmoeder gevraagd. Het is bijna onverdeeld gunstig. En niet maar een beetje, maar in 67% der gevallen zeer gunstig!

De ondervraagde mannen zijn in hun oordeel iets gematigder (64% zeer gunstig) dan de vrouwen (71% zeer gunstig), maar groot zijn de verschillen dus niet. Ook al niet naar de leeftijd der ondervraagden.

Slechts 7% van het publiek (met een schoonmoeder) spreekt een ongunstig oordeel uit.

Modehuis gaat over op confectie

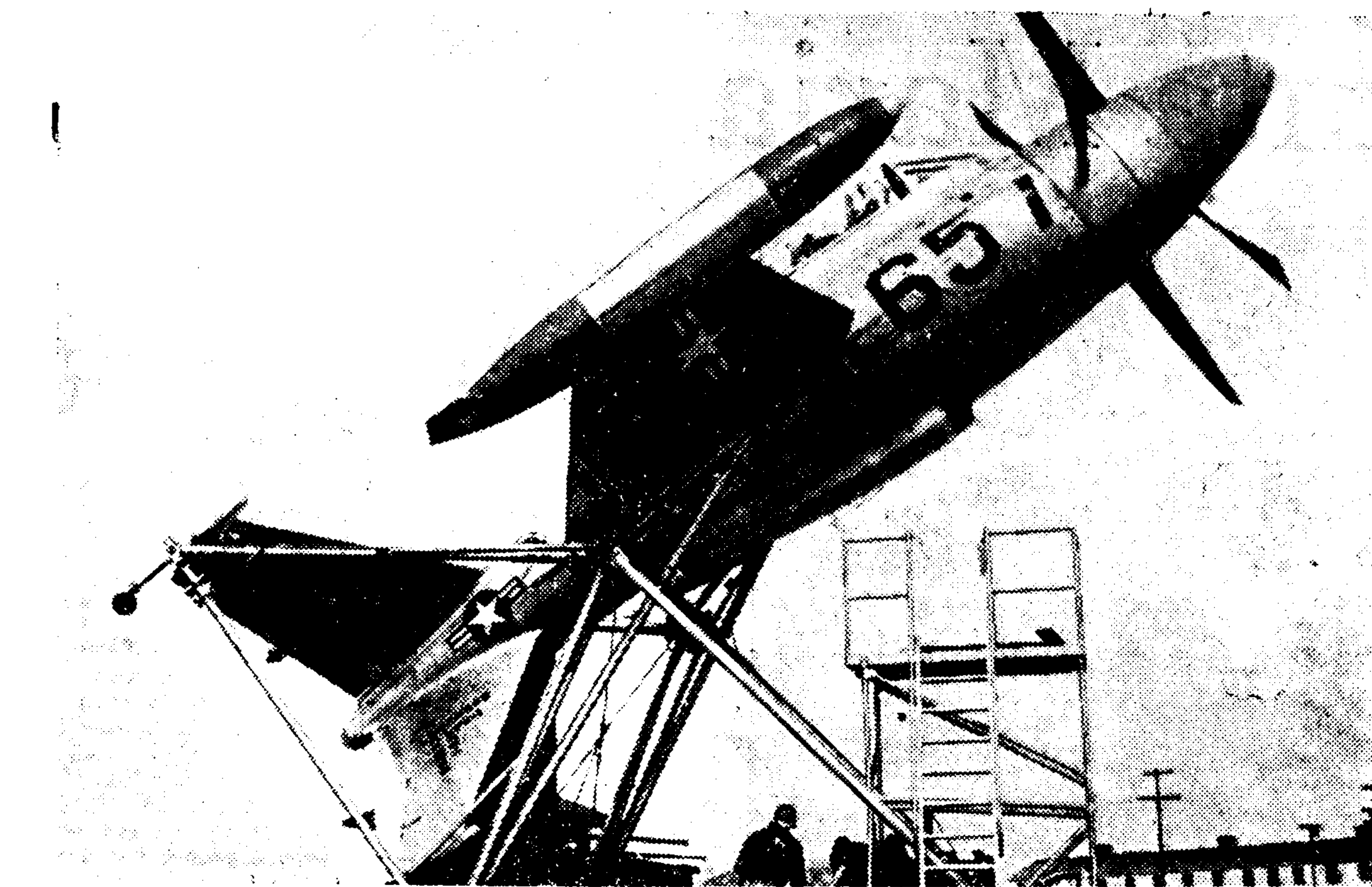
Parijs. — Elsa Schiaparelli, een der bekendste huizen in de Parijse modewereld, heeft haar personeel, ten getale van ruim 150, tijdelijk ontslagen, en treft voorbereidingen om over te gaan op confectie.

Wegens de stijgende kosten en de afnemende koopkracht, zo zegt het modehuis, bestaat het voornemen, de driemaandelijkse presentatie van nieuwe collecties te vereenvoudigen, zo niet geheel te laten vervallen.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld



Bij de firma Van Tettenrode te Amsterdam heerst grote activiteit. Uit duizenden kilo's Travertin marmer, speciaal uit Italië overgebracht, worden de beelden voor het Nationaal monument op de Dam ruw gehakt. Daarna zullen zij bijgewerkt worden in het atelier van de beeldhouwer John Rädecker. Deze beeldhouwer heeft de beelden ook ontworpen en op ware grootte in gips gemaakt. De foto toont hoe met een Punteerapparaat het originele aan de hand van het gipsmodel (links) ruw vervaardigd wordt.



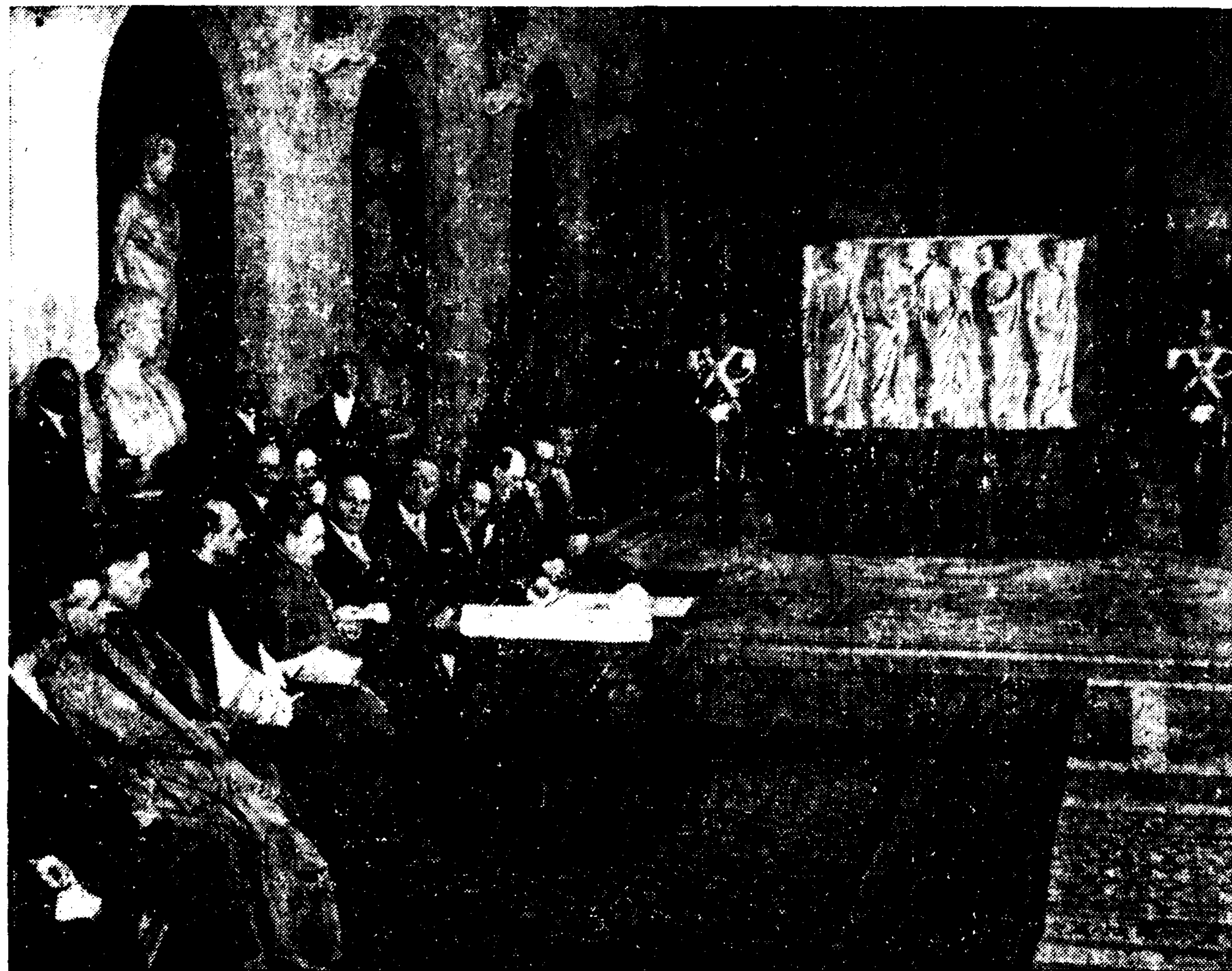
Een geleide projectiel? In zekere zin wel, maar toch niet meer of minder dan ieder vliegtuig, dat met deze naam uitgerust zou kunnen worden. De U.S. Lockheed fabrieken construeerden deze gloednieuwe jager, die de vreemdsoortige eigenschap bezit om verticaal op zijn staart te kunnen staan, op te stijgen en te landen! Deze hoedanigheden geven dus aan dit vliegtuig het voordeel, dat eerst slechts aan een racket toebehoorde. Het toestel bezit een turbo-prop motor, waarvan het dubbele propellerstel tegen elkaar in d aait. Met een speciaal toestel wordt het vliegtuig op de grond verplaatst.



Prinses Marie Louise, die de Ideal Home Exhibition in Londen bezocht, ontving bij de Nederlandse stand van een „Hollandse schone" een bouquet bloemen.



Emigrerende Nederlandse burgemeester. Burgemeester Heersink uit Steenderen (Gelderland) zal 2 April as. naar Canada emigreren. De burgemeester is met zijn vrouw en kinderen reeds druk bezig met de voorbereidingen voor de grote stap.





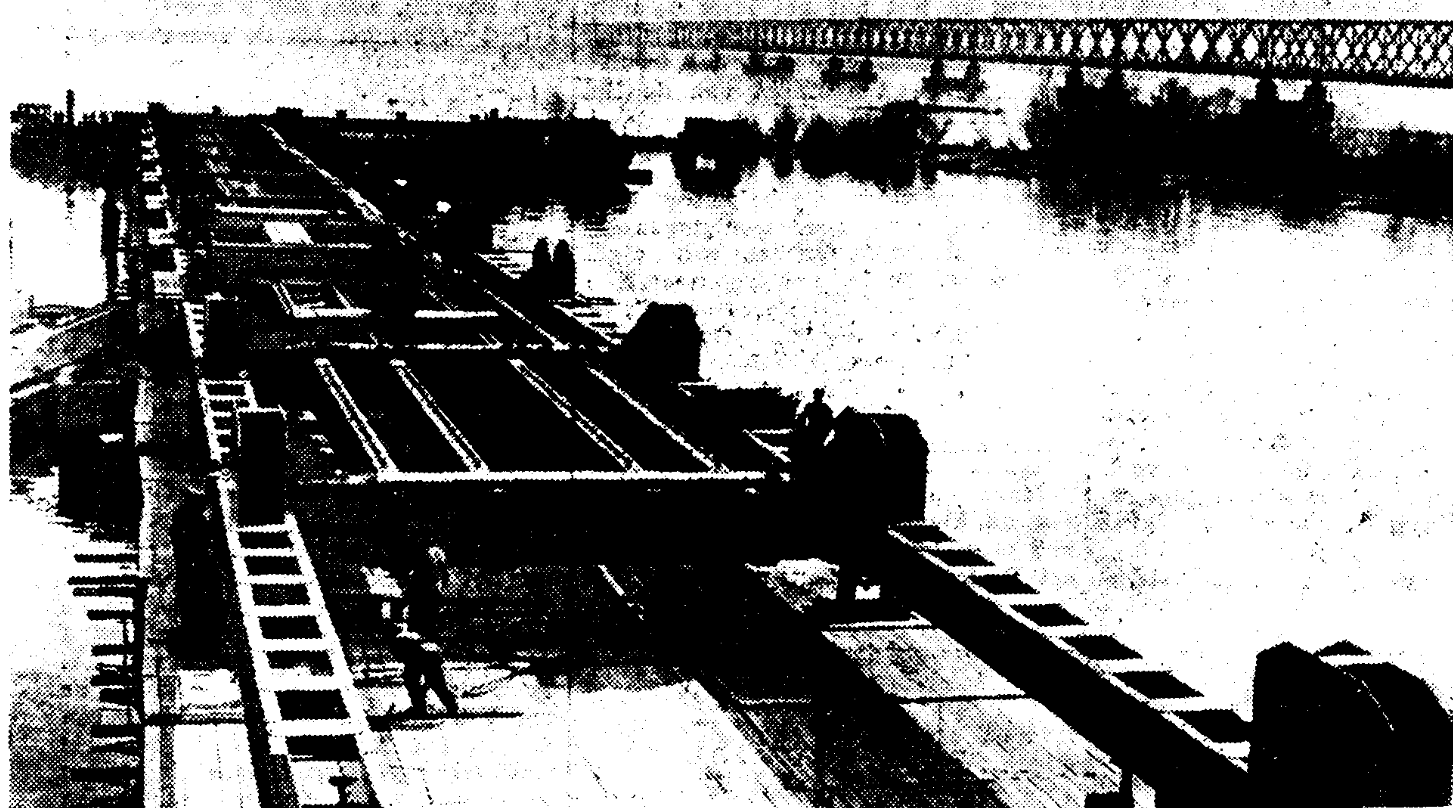
Onlangs werd een antiek relief uit de Vaticaanse musea door kardinaal Canali aan de minister van Buitenlandse Zaken, Piccioni, overhandigd. Het was een geschenk van de Paus aan de Italiaanse staat ter gelegenheid van het feit, dat 25 jaar geleden de Verdragen van Lateranen tot stand kwamen.



Generaal Franco opende in Madrid een nieuwe studentensociëteit. Het plaatje toont de Generaal, terwijl hij zijn handtekening plaatst in het boek van de sociëteit.



In Steenderen (Gelderland) heeft Richard Pape, de bekende Engelse oorlogsvlieger en schrijver van het boek „Met hand en tand", een krans gelegd bij het oorlogsmonument. Bij deze plechtigheid reikte Pape tevens een onderscheiding uit aan Mevrouw Besseling, wier echtgenoot aan Pape onderdak had verleend en daarna door de Duitsers gefusilleerd werd.



De nieuwe Moerdijkbrug in aanbouw. Men is reeds druk bezig met de aanleg van de steigers voor de eerste overspanning, welke 100 meter lang wordt. In totaal zullen 10 van deze overspanningen gemaakt worden. Op de achtergrond de bestaande brug.



Op de gemeentelijke Universiteit te Amsterdam werd onlangs voor het eerst in haar geschiedenis een student uit India gepromoveerd in de Economie. Dr Gopalakrisman ontving uit handen van de promotor, Prof. I. O. Brugmans (rechts), de bul. Dr Gopalakrisman is vergezeld van twee paranymphen. Links prof. Bonkhari en achter de gepromoveerde staat prof. S. Bouman uit Groningen.



Zaterdag werd de Joegoslavische Folkloristische dansgroep „Opatya" (Abbazzia), die een tournee door Nederland maakt, op het stadhuis van Amsterdam ontvangen. Burgemeester d'Ailly kijkt vol belangstelling naar de instrumenten, die de in Joegoslavische klederdracht gestoken gasten hebben medegebracht.



Nog een plaatje van de voetbalwedstrijd van het voorlopig Nederlands Elftal tegen London F.C. (Profs). Bleijenberg bracht na op fraaie wijze enige Engelse spelers gepasseerd te hebben, de stand op 1—0. Rechts achter de doelpaal is Bleijenberg even zichtbaar. In het doel keeper Bartram, links Green (3) en Michels. Rechts Dickson (6) en Hewie (achter paal).



De Vietminh-opstandelingen hebben een aanval ondernomen op een belangrijke heuvelstelling. Tijdens de verbitterde gevechten zijn aan beide kanten reeds vele doden gevallen. Artillerie-eenheden der Franse troepen houden radio-contact met hun voorposten om deze zo nodig direct bijstand te kunnen verlenen.

Van een onzer medewerkers, die vroeger de sportverslagen voor de „Amigoe" verzorgde, is nevenstaande fantasie van de wedstrijd Jong Holland — S.U.B.T., die morgen plaats vindt. Hij heeft in het verleden heel wat verslagen van belangrijke wedstrijden geschreven, maar nog nooit heeft hij zich, bij ons weten, gewaagd aan de beschrijving van een wedstrijd, die nog gespeeld moet worden! Deze sensatie kunnen onze lezers vandaag beleven. Een wedstrijd-verslag van een voetbalontmoeting, die morgen gespeeld wordt! De wonderen zijn de wereld nog niet uit!

Wedstrijd-verslag van een ziener!

Jong Holland en SUBT leveren feilloos voetbal-duel

Neen, er stond geen Barcelona, Bucaramanga, Botafogo of Millonarios op het avondprogramma van de C.V.B., zelfs geen Wacker, en toch was het grote plein voor het Rifstadion één grote massa auto's. Glanzend nieuwe modellen stonden er broederlijk naast de wagen van burger en werkman. Wagens, waaraan men kon zien, dat ze de hitte van de dag gedragen hebben. Maar niemand had oog voor de glimmende sleeën, iedereen spoedde zich naar binnen om toch maar niets te missen van wat er zich in de prettig gezellige bak afspeelde, waaraan de jeugdige blazers van Scherpenheuvel met hun frisse klanken een muzikale omlijsting gaven.

Was de bak tot de nok gevuld, ook aan de biertent was het een gedrang om „koude pijpes", als medicijn voor de zenuwen. Immers werd er niet opgevoerd het boeiende slotstuk van de C.V.B.-competitie: Jong Holland — S.U.B.T.! Het was geen strijd om de titel, daar loopt S.U.B.T. al mee te pronken, maar een ontmoeting Jong Holland — S.U.B.T. in competitieverband. En die trekt altijd, want voor zeer velen is Jong Holland nog steeds „de club" van Curaçao. En het zou het hart van die grote menigte supporters verwarmen, wanneer hun favorieten de kampioenen van Curaçao zouden verslaan.

Sithoc heeft wel geprobeerd zich in dat duel te mengen en was zelfs al aardig op weg dat doel te bereiken. Want was het niet een geconcentreerd Sithoc, dat op Vredenberg een SUBT met een alledaags gezicht tot wanhoop speelde? En al mochten de blauwgelen dan tenslotte met de magerste overwinning, die er bestaat, de poort uitstappen, ze hadden al lang hun petje afgenomen voor de Hoogstraat-bewoners. En waren het de geconcentreerde Sithoc-jongens niet, die onder de ogen van een berstensvol stadion het pronkstuk van de Curaçaose keepers en de C.V.B., „Hato", van zijn voetstuk haalden in het gevecht tegen Jong Holland? Zeker. Sithoc was goed op weg zich in het slotgevecht te mengen, doch een niet geconcentreerd Sithoc moest in de tweede ronde van de competitie ondervinden wat het zeggen wil niet geconcentreerd te zijn. De speciale clubvlag, die moest jubelen op de tinnen van Sithocs tempel aan de Hoogstraat bij het behalen van de titel, werd door de grote stuwkracht van de vereniging, H. Weber, met natte ogen weer opgeborgen in gezelschap van de nodige nieuwe kamferballen. En al heeft Sithoc de C.V.B.-penningmeester een boel centen in de beurs gespeeld, het mag zijn neus niet steken in het slotstuk. Dat is voor Jong Holland — S.U.B.T.

Het was een goed idee van het CVB-bestuur voor deze gelegenheid een scheidsrechter van over de grens uit te nodigen. En zo verscheen de bekende sympathieke scheidsrechter en vriend van Curaçao Westerink van Aruba op het toneel. Een fluitist theoretisch en practisch doorkneed in het vak. Die de trucjes en kneepjes en greepjes van het Zuidamerikaanse voetbal door heeft. Hij was er deze avond weer bijzonder goed in. De zekere zuivere tonen, die hij aan zijn fluit ontlokte, stemden spelers en toeschouwers tot tevredenheid. Onder zulke leiding is zelfs verliezen nog een pret.

Terwijl al die gedachten als een film door mijn hoofd draaiden, was er ondertussen al een aardig stukje strijd gestreden. Het heeft geen zin al de tiktakjes, korte en lange lijnen, die er geproduceerd werden, de revue te laten passeren. Net zo min als zovele ballen, die „in de out" gingen. Verschillende duels, waarbij beide keepers behoorlijk aan de tand werden gevoeld, waren er al geleverd. Matrona had zijn eerste open doekje al binnen. Met een fantastische dribbel, omgezet in een slimme switch en besloten met een verraderlijk schot, van een venijnige voet, had hij de harten sneller doen kloppen en de handen op elkaar gebracht.

Gomez, de jeugdige lichtvoetige blauw-gele ster, huppelde en schoof en schoot met schalkse bewegingen langs zijn belagers heen, dat het een lust was voor het oog. Zijn soepel solospel, combinaties met „El Grafico" en „Mooi", het was allemaal om van te smullen. En wanneer Heyliger met zijn nog altijd vaardige voeten in de opmars betrokken werd, waren bij de rood-wit-blauwe defensie meteen alle hens aan dek.

Deze avond was die defensie bijzonder in vorm. Speciaal Adeptie, die zijn strijd streed als een „Hanappi" tegen „El Grafico", die poogde in de voetstappen te treden van een „Zebec", doch zelfs zijn schaduw niet kon bereiken. Ook Heyliger had het niet gemakkelijk tegen „Cajochi", die wel niet van klasse is als een „Cajkovski", doch zeker zijn candidatuur stelde voor de linkshalf-plaats in de nationale ploeg, de zware ronde Giribaldi ten spijt.

En stond daar onder de tricolorenlat niet het pronkstuk van de Curaçaose keepers en de C.V.B., Hato, die, zoals reeds gezegd, door Sithoc van zijn voetstuk was gehaald, doch er zich tegen de „Oostenrijkers in de modder" weer triomfantelijk had opgewerkt? Met zijn grote grijpgrage grimmige grijpers greep hij het SUBT-geweld klemvast. Plots werd de kleine ijverige Donker, die langs het lijntje huppelde, alsof hij met gekrulde tenen in zijn schoenen zat, gevaarlijk. Nadat hij eerst een stugge Pikeur in de luren had gelegd was hij doorgestoten en rook reeds de roos. Tot treffen kwam het niet. De moedige en vooral tactische Peroecho kapte met een vinnige houw zijn lijn kapot.

Daal plaatste naar de speelse Gomez die met een zwaluwbeweging Haard d verkeerde kant uitstuurde en kwam oog in oog met keeper Hato. Dat moest voor de SUBT-familie de inleiding worden voor een jubellied. Doch met tomeloos geweld schoot Gomez zijn schone kans tegen de paal te pletter.

Het antwoord van Jong Holland was fel en raak. Matrona, nog altijd de trots van de Curaçaose veldspelers en die van Jong Holland in het bijzonder, schoof een kostbare center voor Bernadina's voet, die een pracht van een switch toverde en voltooide met een lage schuiver, die de nieuwe keeper van SUBT, waarvan men zegt, dat hij een „Hato onder de lat" naar de kroon steekt, verraste. Heel de grote Jong Holland-familie jubelde met het onverwachte succes. Deze tegenslag stimuleerde de SUBT-jongens tot nog grotere activiteit. Als een zwerm uitgehongerde parkieten streken ze op het tricolorenveld neer en hakten en pikten en trokken verwoed aan alle kanten. Het afweergeschut van de tricolores werkte echter perfect en slaagde er in de gevaarlijke venijnige zwerm onschadelijk te maken.

Het bleef somber in het SUBT-nest en grijs en grauw. Zo kon het gebeuren, dat de voetbalvirtuozen van Vredenberg, die onlangs in de Arubaanse arena zulke schone triomfen vierden over R.C.A. en Aruba Juniors, dat de sympathieke voorzitter J. v.d. Schoot er van verschoot, thans hun eigen familie teleur stelden.

Maar de strijd was nog niet gestreden en het tweede bedrijf ingezet met een frisse aanval van SUBT, werd door Bicentini met zijn zware hamers besloten met een geweldige kogel op doel. Met een fantastische zweef boog een schitterende Hato het dreigend gevaar tot corner. Een open doekje in de vorm van een dankbaar applaus voor het mooie stukje voetbal mochten beiden delen.

Weer kwamen de blauw-gelen terug. Een juweel van een voorzet van Heyligers voet bracht een moment van hoogspanning. Alles wat voor Jong Holland was, kneep even de ogen dicht, doch „El Grafico" schoot met overhaaste voet de gouden kans tot stukken en brokken. „Dompi", wiens familienaam welhaast op de veteranenlijst zal prijken, kon vanzelfsprekend met Vlinder niet doen wat hij wilde. Voor zijn jaren en capaciteiten deed hij toch nog aardige dingen door Bernadina en Matrona in de kansen te spelen. Canword moest dan ook steeds zijn volle aandacht schenken aan deze gevaarlijke knapen. Hij deed het op sublieme wijze. Speciaal zijn sierlijk athletische zweefsprongen bij het kopwerk waren een streling voor het oog. Slordige aandacht van back Koolman werd SUBT bijna noodlottig, toen de kleine Jansen met zijn vriendelijke krullen en rappe beentjes tot diep in het beruchte gebied was doorgedrongen. De tweede Jong Holland-goal stond op het punt geboren te worden, doch de rappe knaap schoot in zijn rapheid naast.

Razend snel ging het spel op en neer doordrenkt met dribbels, switches en alle mogelijke handigheidsjes, afgewerkt met schoten van verschillend kaliber. Mercera, architect in het lange lijnen-spel, trok een lange ouderwetse lijn naar „de meester van Vredenberg". Heyliger, die als een „Stanley Matthews", zijn tegenstander als lucht liet staan. Even remde hij voor een kort overzicht, terwijl hij de bal streelde met de onderkant van zijn schoen.

Toen schoot Matthews Junior plots met een denderend schot op doel.

Hato, verrast, stond in geslagen positie. Alles wat zien kon, staarde de gevaarlijke kogel met inhoud na. Jong Holland met angstige blikken, terwijl de SUBT-harten reeds begonnen te oppelen. Doch de kogel, die over Hato heen zoefde, nam in zijn razende vaart slechts even de lat voor een kus, sprong er over en verdween in het duister. Wat een moment! Heel de opgetogen menigte was er van overeind gekomen.

Nog was men niet bekomen van de emotie of Gomez als een leerling van de Hongaarse school „Poeskas", had weer eens met een ongelofelijke schijnbeweging zijn bewaker genomen. Hato, die de gevaarlijke knaap zijn kans in de kiem wilde smoren, snelde hem tegemoet. Maar de glurende oogjes van Gomez hadden al gezien wat een rijpe kans Daal, die tot nog toe niet veel dan wat poespas had laten zien, daardoor kreeg. Een simpele tik met een goochelende voet en voordat de struise De Lannoy kon ingrijpen, teisterde Daal de rood-wit-blauwe touwen.

Uitbundig werd dit doelpunt door de familie begroet. Het grote SUBT-nest, waarvan het grauwe gezicht thans was verdwenen, stond er van overhoop. Na dit succes waren de blauw-gelen, die thans roken, dat er nog een overwinning in zat, niet meer te houden. Stormachtige aanvalsgolven bleven met bruisend geweld aanrollen en beukten en overspoelden de Jong Holland-defensielinie. Tegen zulk geweld hielpen zelfs geen Curaçaose dijken of dammen. Toen „El Grafico" dan ook een ogenblik vrij spel had, schoot hij een grote bres. Mooi en Daal waren er zo door verrast, dat zij vergaten er doorheen te stormen, maar de sluwe Heyliger met gretige voet in aanslagpositie, liet deze pracht kans niet ontsnappen. Met een moordend schot sloeg hij Hato via de paal.

Terwijl het SUBT-nest en de biertent te klein waren na dit tweede blauw-gele succes, heerste er in het tricolorenkamp grote verslagenheid. Eerst keek men met een zonnige blik hoopvol tegen een overwinning aan en nu dreigde een nederlaag. Vooral Sam op het reservebankje had het kwaad. Met onrustig zenuwachtige handen harkte hij maar door zijn haren. De voorzitter met wie wij even een praatje maakten, zag het nog niet zo donker in. Zolang er niet voor de laatste maal gefloten is, zeide hij, is er hoop.

Spil Nicia doceert geen voetbal als een „Posipal" of als de mooie „Ocwirck", maar in de slotphase van de strijd steeg hij voor Curaçaose voetbalbegrippen toch tot grote hoogte. Met zijn „Hanappi en Cajkovski in de dop" trok hij alle registers open en joeg de aanval op voor een slotoffensief. Het werd een uitermate boeiend slotstuk, overgoten met onvervalste Curaçaose geestdrift en verrukkelijke vechtlust. Een finale waarin heel Jong Holland zijn hoop stelde op Matrona, die voelde, dat men op hem rekende. En Matrona, nog glanzend van zijn triomfen over de Oostenrijkse sterren, zou niet de trots zijn van de veldspelers, wanneer hij niet „zijn daad" stelde. Als een getergde „Vukas", die zelfs door een Canword niet te remmen of te temmen was, stormde hij op de SUBT-roos af, doch zijn schot van het kaliber „Kubala" beukte de paal. Met een keeper door de knieeën krijgt hij zijn herkansing. Doch op het moment, dat Matrona met een stralend gezicht zijn grote familie zal laten juichen, wordt hij aan zijn broekje getrokken. Woest kijkt Matrona om wie hem uit het lood haalde. Toen hij echter in de goedige guitige oogjes van Vlinder keek, was hij finaal ontwapend. Maar scheidsrechter Westerink was niet ontwapend. Penalty. De leeuw van Otrabanda kwam er voor uit zijn kooi, trok zijn broekje even goed, keek eens naar zijn schoen, brulde wat en toen.. floep. Met een schoon schot schoot Hato zijn prettigste schot van de competitie....

Het gejuich der duizenden ging snel over in het staccato van een ratelende wekker, die mij, de belever van dit heerlijk voetbalfeest, uit mijn dromen wekte en ruw in de werkelijkheid terug bracht. Maar mijn teleurstelling was spoedig over. Want ik wist, dat ik, en duizenden met mij, morgen ditzelfde festijn kunnen genieten. En nu niet in de droom, maar in werkelijkheid!

Halfvasten

Herhaaldelijk hebben wij op deze plaats gewezen op de schoonheid en de rijke onderrichting van de liturgie. De 4e Zondag van de Vasten neemt in de gedachtengang der Kerk een heel eigen plaats in. De boetedagen worden een ogenblik onderbroken en maken plaats voor grote vreugde. „Laetare", d.i. verheugt U, het eerste woord van de Introïtus, heeft langzamerhand deze dag de naam van Laetare-Zondag gegeven.

Niet alleen de gebeden en lezingen drukken deze vreugdestemming uit, ook op uitwendig zichtbare wijze geeft de Kerk uiting aan haar gevoelens van vreugde op deze dag. Het orgel speelt, bloemen versieren het altaar, de paarse misgewaden mogen vervangen worden door roze-rode, diaken en subdiaken dragen dalmatiek en tuniek. Een feestelijke Paasstemming hangt in de lucht. In Rome wordt vandaag statie gehouden in de Kerk van het H. Kruis van Jeruzalem, d.i. de basiliek van het H. Kruis te Rome, waar de kruisrelieken bewaard worden, samen met aarde van de Calvarieberg. Zoals de Joden vroeger naar Jeruzalem trokken voor het vieren der grote godsdienstige feesten, zo gingen, en gaan nog, de Christenen van Rome naar hun Romeinse Jeruzalem, de kerk, die een nabootsing is van de vroegere pelgrimsstede in Palestina.

Wat is nu de oorzaak van deze vreugde? Met echt geloof moeten wij hier trachten de mentaliteit van de Kerk in ons op te nemen. De vastentijd is in wezen de laatste voorbereiding op onze verlossing. Zoals wij al vaak hebben uiteengezet, bevat de liturgie de hele ontwikkeling, de geschiedenis mogen wij wel zeggen, van Gods heilsplannen met de mensheid. De grote bekroning van Christus' zending op aarde, Zijn werkelijke overwinning op duivel, kwaad en dood, is een feit geworden op Paasmorgen, toen Hij uit eigen kracht glorievol uit Zijn graf verrees. Ieder jaar opnieuw viert de Kerk de gedachtenis van deze wereldhervormende gebeurtenissen, omdat zij elk jaar opnieuw de genade van onze verlossing op geestelijke wijze wil deelachtig worden.

Temidden van deze voorbereidingstijd nu onderbreekt de liturgie plotseling, als in heilig ongeduld, de boetestemming van hoopvolle verwachting en grijpt vooruit op de dingen, die weliswaar nog komen moeten, maar die krachtens goddelijke belofte, zeker zullen komen. Het Misformulier staat vol met aanhalingen uit de H. Schrift, waarin sprake is van Jeruzalem en Sion. Al deze bijbelteksten zijn in de geest van de liturgie voorspellende voorafbeeldingen van Christus' grote heilsinstituut: de door Hem gestichte Kerk. Zo nodigt de Kerk ons heden uit, ons nu reeds met grote blijdschap innig te verheugen over Gods komende, onschatbare gaven: Zijn Kerk, die de levende voortzetting is van Christus' verlossingswerk. St. Paulus stelt in het Epistel Agar en Sara tegenover elkaar, als symbolen van het Oude en Nieuwe Verbond. „Wij, de door Christus verlosten, zijn nu geen slavenkinderen meer, maar kinderen van de vrije vrouw" (Gal. 4. 28-31). En het Evangelie van de wonderbare broodvermeerdering, de voorbeelding der H. Eucharistie, herinnert aan de grootste gave, die de Kerk van het Nieuwe Verbond de mensen ter beschikking stelt: het Lichaam en Bloed van Christus als voedsel onzer zielen.

Zo gezien is er inderdaad reden tot waarachtige vreugde. Al wie op deze wijze in de geest van geloof de bovennatuurlijke werkelijkheid van Gods heilsplannen beleeft en innerlijk ervaart, kan niet anders dan zijn lidmaatschap van Gods Kerk als zijn grootste rijkdom beschouwen, die tevens een onuitputtelijke bron van versterkende genadegaven betekent.

Hier ligt echter ook een van onze voornaamste tekortkomingen. Het echte, diepe besef van onze saamhorigheid in Christus is bij de grote massa der Katholieken hopeloos zoek. Er is geen begrip meer voor de allesomvattende, ons diepste wezen doordringende beïnvloeding, die wij ondergaan, of beter: *zouden moeten* ondergaan van het bovennatuurlijke leven der genade. Wij vergeten, dat wij hier staan tegenover een volkomen onverdiende, gratis geschonken verheffing en veredeling van onze natuur tot een hoogte, die al onze geschapen krachten ten enenmale te boven gaat. En deze verheffing tot het genaderijk van God is de noodzakelijke voorwaarde voor het bereiken van onze eindbestemming. Zonder Gods directe hulp zijn wij niet in staat tot de geringste bovennatuurlijk-verdienstelijke daad; zonder God houdt de aarde ons met duizenden banden vastgeklonken aan de grond en verwijdert ons steeds meer van onze Oorsprong en ons Doel.

Met God hebben wij de mogelijkheid in ons onze eindbestemming te bereiken. Maar de weg daarheen is doornig en vol hinderlagen en eist onze volle medewerking met de door Christus beschikbaar gestelde, in zich almachtige hulpmiddelen.

Het beheer en de uitdeling hiervan heeft Hij Zijn kerk in handen gegeven. Als wij de diepe zin van deze grote waarheid toch eens echt beseften? Een teleurstellende ervaring leert ons elke dag, dat menig Katholiek helaas niet bij machte is een duidelijk antwoord te geven op de vraag naar het wezen van de Kerk. Terwijl de catechismus daarover toch geen twijfel laat.

Allerlei anti-godsdienstige stromingen, moderne bestrijders van de Kerk van Rome, eigen gemakzucht en natuurlijk gebrek aan inzicht hebben met vele andere factoren er toe meegewerkt langzamerhand opvattingen te vestigen, die niet alleen totaal verkeerd zijn, maar bovendien hoogst noodlottig.

De onwetendheid op dit gebied neemt ontstellende vormen aan. Het is heus geen uitzondering als wij de Kerk horen vereenzelvigen met een of ander gebouw, met de pastoor, de priesters of de Paus, en dan meestal nog met de bijgedachte aan een zeker dictatorschap. De beter ingelichten komen echter gewoonlijk niet uit boven een soort definitie als: een vereniging van gelovigen onder oppergezag van de Paus van Rome.

Maar de Kerk is véél méér dan dat. Zij is in de volle zin van het woord het Mystieke Lichaam van Christus, zij is onder ons *de levende Christus zelf*. Wiens verlossingswerk zij dagelijks voortzet. Als wij werkelijk begrijpen, wat Christus voor ons gedaan heeft, dat alles in precies dezelfde zin doet de Kerk, ingevolge goddelijke opdracht, nu nog voor ons. En zij zal dat blijven doen, onoverwinnelijk, tot aan het einde der dagen. Evenals niemand zonder Christus tot God komt, zo komt niemand tot Christus zonder Zijn Kerk, althans in de normale orde. Onder haar leiding, die onder toezicht van de H. Geest onfeilbaar is, behoren wij door het leven te gaan omdat zij, evenals haar Stichter, de „woorden van het eeuwige leven heeft".

Christus bedient Zich daarbij van mensen, maar ondanks, en ver over de mogelijke menselijke feilen van Zijn dienaren heen, staat de absolute goddelijke waarheid, die zij verkondigen en waaraan zij precies zo onderworpen zijn als de eenvoudigste gelovige.

Het lidmaatschap van die Kerk is de normale weg voor de zaligmaking van *alle* mensen. Zó heeft God het gewild. En daaraan hebben wij ons te houden. In dit licht gezien is de liturgie van de 4e Zondag van de Vasten een gerede aanleiding tot een grondig gewetensonderzoek over de wijze, waarop wij dit lidmaatschap beleven.

Waar onze hoogste belangen op het spel staan, kan alleen maar een volle en bewuste overgave de juiste houding zijn.

Tom Poes en de wens werkster 1722

1834. — Heer Ollie sloop door de modder op de binnenplaats en naderde de put. Zijn stappen sopten zwaar in de nachtelijke stilte en zijn zuchten verscheurde de windloze lucht.

„Het zou toch best eens gevaarlijk kunnen zijn!" mompelde hij bekommerd. „Het is zeker, dat er s'nachts iets duisters uit die put omhoog klimt en het kasteel van de Heer Dichkerdack vuil maakt. En, hoewel ik een flink-gebouwd heer ben - zonder angst, mag ik wel zeggen - vraag ik me toch af...."

Heer Bommel zweeg en hield zijn passen in. Met uitpuilende ogen staarde hij naar de put. Er had daar iets bewogen, daar was hij zeker van en bovendien hoorde hij nu ook een zacht, borrelend gelach. En toen verschenen er, tot zijn ontzetting, boven de putrand uit twee modderzwarte figuurtjes, met lichtende oogjes, die kakelend naar hem wezen en op 'n drafje naar hem toe holden Op 'n rare, huppelende manier begonnen ze om hem heen te dansen terwijl ze met holle, borrelende stemmen een vreemd liedje zongen:

„In zwarte brol
Klaft pluis tot grol
En is de grol niet pluis,
Dan ga je mee naar huis!"

„Nee, nee!" riep heer Bommel, half wezenloos van schrik. „Laat me los! Laat me gaan! Ik wil mee naar huis!"

Maar dat hielp niet. De vreemde zwarte mannekes drongen hem al dansend steeds dichter naar de put en ik zou niet weten, hoe het met hem had moeten aflopen, wanneer op dat moment Tom Poes niet was Wakker geschrokken door de angststem van zijn vriend......

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

17)

„Misschien had Nicholas nog een geheime bedoeling met dit testament," begon de prinses, terwijl zij langzaam haar zwarte sigarettenpijp te voorschijn haalde. „Wacht nog even, Peter. Ga nog niet weg. Dit is een ernstige zaak."

Zij pauseerde even om een sigaret aan te steken en allen aanwezigen gelegenheid te geven het gewicht van haar woorden te beseffen, en ging dan voort: „Nicholas heeft dat meisje een zeer belangrijk bedrag nagelaten — bedenk eens wat daarvan moet worden. Een millioen in de handen van een onervaren kind uit de provincie...."

„Dat arme kind," zuchtte Bessie. Zij zuchtte, want zij had geen tranen meer om mee te huilen.

„....en het was niets voor Nicholas om zoiets onverantwoordelijks te doen. Hij deed het natuurlijk met een zekere bedoeling, en hoewel die in het testament niet genoemd wordt, lijkt die bedoeling me nogal duidelijk."

Eben, die aan haar lippen had gehangen, knikte nu nadrukkelijk.

„Ik denk wel dat ik u begrijp," zei hij.

„Wat ben jij toch een kraan, Eben," prees Peter. „Ik snap er geen zier van."

„Waarschijnlijk bedoelde oom Nicholas dat een van ons met haar moet trouwen," kondigde Eben aan.

Peter lachte. Clifton kuchte. Mevrouw Keith onderdrukte een glimlach. Mevrouw Shatswell schudde in verwarring haar hoofd. De prinses knikte. Singleton graaide al zijn haar over zijn ogen. Bertram Shatswell hief het hoofd op alsof hij naar zijn muze luisterde. Bill opende zijn mond, sloot hem weer, opende hem nog eens, en vroeg ten slotte kortaf: „Wie?"

„Wie?" herhaalde Anna Keith.

„Ik vermoed," sprak de prinses door een rookwolk heen, „dat mijnheer Clifton daar meer van zal weten. Wanneer dat inderdaad de bedoeling van Nicholas was, dat zal hij wel een boodschap hebben achtergelaten."

„Arme Nicholas...." zuchtte Bessie.

„Er is geen boodschap," deelde de notaris mede.

„Desondanks," hield Eben plechtig vol, „kan ik mij niet voorstellen dat hij haar onbeschermd ten prooi zou laten aan fortuin-jagers en gelukzoekers. Natuurlijk wenste hij dat een van ons haar zou trouwen."

„Ja?" informeerde Peter belanglend.

„Dat is natuurlijk iets dat zijzelf uit moet maken," sprak Eben.

Er volgde een stilte, tot Bill peinzend opmerkte: „Ze ziet er wel naar uit dat ze van paarden houdt."

„Betekent dat, dat jij ook naar haar hand dingt?" vroeg Eben.

„Hè? Wat? Hè?" zei Bill verschrikt.

„Ja, toe maar, Bill," moedigde Bessie Shatswell huilerig aan.

„Nou ja.... kijk...." zei Bill, „dat zou dan zijn.... om de kinderen, weet je, mijn beide kinderen. Ik ben ten slotte maar een weduwnaar die bij zijn schoonmoeder inwoont, en mevrouw Nesbit is nu wel heel aardig, maar, weet je.... ik denk wel eens dat.... als mijn oom dat nu toch zo bedoelde.... een jongere vrouw...."

„Met een millioen...." vulde Peter aan.

Bill bloosde. „Daarom niet," zei hij verlegen. „Dat millioen.... dat zou natuurlijk wel aardig zijn, maar.... ach nee, daarom gaat het niet. Maar moeten we er ook niet met Nick over praten? Nick komt misschien nog het meest in aanmerking...."

„Misschien behoort hij op de hoogte gesteld te worden," gaf Eben zonder geestdrift toe.

„Onzin," sneed mevrouw Keith af.

„Dié jongen?" informeerde de prinses.

„Hij is niet eens teruggekomen uit China toen Nicholas zo ziek was," klaagde Bessie.

„En toen de zaak hem nodig had," vulde Eben aan.

„Misschien zou hij harder lopen voor Diana Joceleyn en haar millioen," meende mevrouw Keith.

„Nick is niet bijzonder inhalig," zei Peter kwaad.

„Hij heeft zijn rechten verspeeld," besliste de prinses. „Hij is in China aan het vliegen, en Nicholas kan in hem nooit de beschermer van een argeloos meisje hebben gezien."

„Het gaat om ons drieën," viel Eben in.

Singleton Shatswell keek tussen de pieken van zijn haardos door, en liet, voor het eerst die avond, zijn basstem met gillerige bijgeluidjes door de kamer schallen, zij het dan ook slechts met één woord: „Vieren."

„Hè?" vroeg Eben verstoord.

„Wie is dan de vierde, mijn jongen?" informeerde de prinses.

„Ikke," zei Singleton. Hij had zijn stem extra-zwaar gemaakt om ze indrukwekkend te doen klinken, maar ongelukkigerwijze gleed zij halverwege uit en eindigde in gepiep.

De prinses glimlachte toegefelijk, zoals men dat tegenover de grillen van heel jonge kinderen doet. Eben lachte zelfs hardop, maar Peter zei: „Je mag mijn kans er nog wel bij nemen, Sing."

Sing kreeg een kleur, die doorliep tot onder zijn exotische haardracht.

„Jij komt natuurlijk niet in aanmerking, jongetje," sprak Eben verwaand. „Bemoei je er liever niet mee."

„Ga jij nu maar naar huis, mijn jongen," raadde de prinses aan. „Wat hier besproken wordt is niet zo geschikt voor kinderoren."

„Hij moest al lang in bed liggen," vond mevrouw Keith.

Bessie Shatswell, die als moeder verantwoordelijk voor hem was, had het gelukkig te druk met de derde schone zakdoek, die zij van haar man kreeg, om op die laatste opmerking te letten.

„Ga nu maar, ventje," knikte Eben.

„Je bent zélf een ventje," vond Singleton verontwaardigd, en toen hij opstond scheelde het niet veel of Eben voelde enige waarheid in die opmerking, want Singleton naderde de twee meter, terwijl hij iets onder de middelmaat was.

„Niet brutaal zijn, Sing," vermaande hij dus, zo veel uit de hoogte als in de gegeven omstandigheden maar mogelijk was.

„Dus jullie laten mij niet meedoen?" informeerde Sing nog eens, met overslaande stem. „Daar zal je spijt van krijgen" — en met die dreigende woorden verliet hij het vertrek.

„Lastige leeftijd," stelde mevrouw Keith vast.

Op dit ogenblik stond ook mr. Clifton op en wandelde, met zijn paperassen, naar de deur.

„Ik hoop," zei Eben haastig, „dat u niet van mening bent dat mijn oom een huwelijk van een van ons met miss Joceleyn afgekeurd zou hebben."

„Daar kan ik niet over oordelen," zei Clifton kort.

„U bedoelt dat hij...."

„Ik bedoel niets. Hij heeft daaromtrent geen aanwijzingen nagelaten. En ik moet u nu vragen mij te verontschuldigen, tenzij u een wettige overeenkomst zoudt willen opmaken."

„Dat zal niet nodig zijn," meende Eben. „Een gewone afspraak zal wel voldoende zijn. Een gentlemen's agreement."

Mr. Clifton verdween, en er viel een stilte.

„Maar wat wilde je dan afspreken, Eben?" vroeg de prinses eindelijk.

„Ik dacht zo," zei Eben zakelijk, „dat het meisje gelegenheid moet krijgen om ons goed te leren kennen voordat zij een keus doet. Wij moeten ons elk een week aan haar wijden, haar aangenaam bezighouden, en zo voorts; een week zal wel voldoende zijn. Daarna vragen wij haar om de beurt ten huwelijk; billijkheidshalve doen wij dat in omgekeerde volgorde."

„Knap bedacht," gromde Peter. „Je bent een geboren organisator, Eben."

„Maar wie het eerst aan de beurt komt heeft dan de beste kans," meende mevrouw Keith.

„Dan zullen we loten," besliste Eben. „Ik neem drie lucifers, breek van één een stukje en van een ander de helft af. Zo. Houd u ze maar vast, tante Sophia, met de koppen naast elkaar. Wie de langste trekt mag de eerste beurt hebben."

„Niet romantisch, Eben," zei de prinses vaagjes.

„Maar zeer juist," verdedigde Eben. „Je trekt eerst, Peter."

„Ik doe niet mee aan die flauwe grappenmakerij," zei Peter onwillig.

„Peter...." zei zijn moeder zacht.

Hij keek haar aan, zij keek hem aan. Er vloog een blos over zijn gezicht — toen haalde hij zijn schouders op, rukte een lucifer tussen haar vingers uit en gooide hem onmiddellijk, bijna zonder te kijken, in de open haard.

„Een korte," bromde hij. „Trek jij nu maar, Bill. Ik begrijp niet waar het goed voor is, maar onze eerwaarde Eben en familie zullen ons wel vervolgen tot wij hun zin doen. Waarschijnlijk alleen maar om ons voor gek te zetten."

„Tja.... hm...." mompelde Bill. „Ik.... ik houd er ook niet van om de dingen zo aan te pakken, maar...." en hij trok de tweede lucifer.

„Goed zo," prees Eben. De langste was voor hem.

„Een godsoordeel," sprak Bertram Shatswell, de dichter.

HOOFDSTUK XI

Het eerste aanzoek

Eerst stond Diana een tijdje op de gang van de eerste verdieping. Het was er koud, leeg, half-verlicht. Zij had er niets te doen, maar zij wist niet waar zij heen zou gaan — en zij had ook nergens anders iets te doen.

Het zou nu heerlijk zijn om eens met iemand te praten, om eens alles te vertellen en dan prettig uit te huilen tegen een schouder. Of, als dat dan niet ging, alleen maar te praten, over het weer en zulke dingen. Niet over tante die en tante dat en neef dinges en een millioen dollars.....

Maar met wien?

Er was geen menselijk mens in het hele huis. Tante Bessie misschien, maar die kon alleen maar zélf huilen, en zeggen: „die arme Nicholas...." Alle anderen hadden het druk met zichzelf of met iets anders, zeker niet met haar.

Beneden, tussen de kapstok en de voordeur, stond Burwell, zo stram als het zijn oud lichaam mogelijk was, te wachten op mensen die uitgelaten moesten worden. Soms bewoog hij zich, om zich onder zijn boord te krabben of om zijn neus te snuiten, maar zijn gezicht bleef in dezelfde strakke plooi. Wat zou hij doen als zij nu naar hem toeging en hem alles zei — dat ze zich zo alleen, zo wanhopig eenzaam en koud voelde, dat ze geen millioen wilde hebben, maar een paar vriendelijke woorden, een lief gezicht.... En wat zou hij doen als zij dan tegen zijn vlezige schouder uit ging huilen?

Waarschijnlijk niets. Misschien zou hij zeggen: „Pardon, miss Joceleyn," en haar op een stoel zetten en een aspirientje voor haar halen.

De deur van de bibliotheek werd geopend en de stemmen, die eerst vaag en onduidelijk waren geweest, gonsden nu door de hall — de prinses, Eben, Clifton.... De deur sloeg weer dicht; het scheen, dat er iemand uit was gegaan.

Burwell verstijfde nog meer.

Singleton kwam te voorschijn.

„Zo, Burwell," zei hij. Zijn overslaande, indringerige stem galmde door het trappenhuis.

„Meneer Singleton," sprak Burwell. „Wenst u uw jas, meneer Singleton?"

„Nee, Burwell, zo gauw raak je me niet kwijt," grinnikte Sing. „Waar zit dat meisje ergens?"

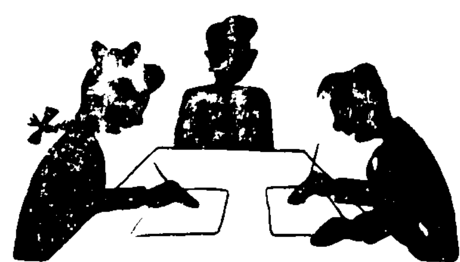
„U bedoelt miss Joceleyn?"

„Ja — wie anders?"

„Ik zou u niet kunnen zeggen waar miss Joceleyn zich bevindt, meneer Singleton."

Maar op dat ogenblik kwam Diana al naar beneden.

(Wordt vervolgd)



AMIGOE VAN DE JEUGD



Rübezahl EN DE SMID



In een dorp in 't Reuzengebergte woonde heel lang geleden een smid, Klaus geheten, die zeer goed zijn vak verstond, maar ook vreselijk verwaand was. Hij meende, dat er in 't hele land geen smid zo knap was als hij en had op alles, wat een ander maakte, wat af te keuren.

Op zekere dag was hij alleen in zijn werkplaats, toen een jongen, die ongeveer achttien jaar kon zijn en er zeer eenvoudig uitzag, binnenkwam. Hij groette beleefd en vroeg of de baas misschien een knecht nodig had.

„Ik kan nog best iemand gebruiken," zei Klaus. „Maar eer ik een knecht neem, wil ik eerst weten, wat hij van 't vak kent. En dat zal bij jou wel niet veel zijn. Een hoefijzer bijvoorbeeld zul je niet kunnen maken?"

„Mag ik 't eens proberen, meester?"

„Ga je gang. Ik ben nieuwsgierig, wat jij er van terechtbrengt."

De jongen raapte een stuk ijzer op, dat op de grond lag en hield het met een tang in het vuur, terwijl de smid de blaasbalg trok. Toen het gloeiend was geworden, legde hij het op het aambeeld en begon het met hamer, boor en beitel te bewerken. In enkele ogenblikken was het plompe stuk ijzer in een hoefijzer veranderd.

Klaus bekeek het hoefijzer van alle kanten. 't Was keurig afgewerkt en zo licht als een veer. En hoe hij ook zocht naar een fout, hij vond niets aan te merken. Eindelijk zei hij: „Ik denk dat het niet sterk genoeg is. Het is te licht."

„Als ge 't kunt breken, wil ik een heel jaar zonder loon bij u werken."



„Aangenomen," zei de smid. Hij zette het hoefijzer in een schroef en bewerkte het nu wel een half uur lang met hamer en vijl, zonder er ook maar het geringste aan te kunnen beschadigen. Nog was hij daarmee bezig, toen een ruiter binnentrad, die vroeg of zijn paard, dat onderweg een ijzer verloren had, beslagen kon worden.

„Zeker," zei Klaus en wilde zijn gereedschap pakken. Maar nu vroeg de jongen, of hij dat werkje doen mocht en de smid vond het goed. Ze gingen naar buiten en de ruiter wilde 't paard, dat aan een boom was vastgebonden, losmaken en naar de hoefstal brengen.

„Niet nodig, heer," zei de jongen. „Laat 't paard maar staan." Tegelijk haalde hij een mes te voorschijn en eer iemand er op verdacht was, had hij met een enkele beweging het onderste deel van de poot afgesneden. En vreemd, het paard scheen niet de minste pijn te voelen, want het ging rustig voort de grassprietjes, die in de nabijheid groeiden af te grazen. Nu nam hij het ijzer, dat hij zoëven gemaakt had, bevestigde het met een paar slagen aan de hoef, hield het afgesneden lichaamsdeel weer aan de poot en...... het paard was beslagen.

De ruiter was een en al verbazing. „Zo iets heb ik nog nooit gezien," zei hij.

„Och," zei de jongen onverschillig, „dat is zo mijn manier van paarden beslaan. Het is doodeenvoudig; helemaal geen kunst."

Klaus wist niet, hoe hij het er mee had. Eerst dat maken van het hoefijzer en nu dat beslaan van 't paard. Het bleek wel toverij. Maar hij begreep ook, dat hij verstandig zou doen, zo'n bekwame knecht niet te laten gaan. Hij hield zich echter goed en zei: „Luister eens, jongen, hoe heet je?"

„Wolfram, meester."

„Nu, Wolfram, dat heb je heel aardig gedaan. Je kunt bij me blijven. Ik zie wel kans een ordentelijke smid van je te maken. Maar je zult nog heel wat moeten leren, eer je zover bent."

Wolfram kwam dus bij Klaus in dienst. Alle werk, dat in de smederij voorkwam, verrichtte hij keurig netjes en daarbij ongelofelijk vlug. Klaus voer daar wel bij en zijn smederij werd nog meer beroemd dan vroeger. Maar dankbaar toonde hij zich niet. Hij gaf Wolfram slechts een heel klein loon en deed altijd, of hij zijn werk maar heel gewoon vond en of de nieuwe manier van paarden beslaan eigenlijk door hem uitgevonden was. En Wolfram scheen zich daar niets van aan te trekken; hij werkte van de morgen tot de avond en was altijd even kalm, bescheiden en gewillig.

Enige weken waren zo verlopen. Op een namiddag stond Klaus voor zijn werkplaats. Wolfram was met een boodschap voor de baas naar een naburig dorp. Daar kwam een kleine afdeling ruiters aanrijden en hield voor de smederij stil. De aanvoerder was een rijk gekleed ridder met een trots en streng voorkomen, die een buitengewoon prachtig paard bereed.

„Mijn paard heeft een ijzer verloren," zei hij, terwijl hij uit het zadel sprong. „Zet er een nieuw onder, maar vlug wat, want ik heb geen zin en geen tijd om lang te wachten."

Zolang Wolfram in zijn dienst was, had Klaus hem alle paarden, die bij hem kwamen, laten beslaan. En dat kon hij, daar Wolfram altijd thuis was. Maar nu was hij er toevallig niet en de vreemde heer moest spoedig geholpen worden. Wat nu te doen? Zou hij 't wagen? Och, waarom niet, hij had het immers al zo dikwijls afgekeken, hij zou het nu zelf ook wel kunnen. Hij haalde dus uit de smederij een hoefijzer, een hamer en een groot mes, lichtte de poot van 't paard op en sneed het onderste stuk er af.

Maar nu gebeurde er iets, dat hij niet verwacht had. Het paard stiet een vreselijk gebrul uit, terwijl het bloed het geweld uit de wonde stroomde; het wankelde op zijn poten en viel toen op de grond neer, terwijl de smid, half dood van schrik, er radeloos bij stond.

De ridder was buiten zichzelf van woede. „Schurk!" schreeuwde hij, terwijl hij Klaus vastgreep, „waarom dood je mijn paard?"

"Vergiffenis, edele heer!" stamelde de smid, „ ik kon er niets aan doen..... ik......"

„Durf je nog zeggen, dat je er niets aan doen kunt?" schreeuwde de ridder. „Mannen," wendde hij zich tot zijn ruiters, „bind hem en neem hem mee naar de stad. Morgen zal hij aan de galg hangen."

Of Klaus al bad en smeekte, hij werd geboeid en op een paard vastgebonden. Met somber gelaat stond de ridder naar het paard te kijken, dat elk ogenblik de laatste adem kon uitblazen. Een van de ruiters bracht hem een ander ros. Juist wilde hij opstijgen, toen daar opeens Wolfram verscheen. Hij zag 't stervende paard en begreep alles.

„Een ogenblik, heer!" riep hij.

Snel raapte hij het afgesneden lichaamsdeel op en hield het aan de poot. En onmiddellijk was het, of een nieuw leven het paard doorstroomde; zijn ogen schitterden, 't sprong overeind en hinnikte vrolijk, toen het zijn meester zag. Wolfram lichtte nu de poot op, drukte het ijzer tegen de hoef, deed enige slagen met de hamer en zei toen: „Heer, 't is klaar."



De ridder streelde de hals van het trouwe dier. „Ik dank je wel, beste jongen," zei hij. „Als je niet net op tijd gekomen was, had ik mijn paard, dat ik voor geen geld zou willen missen, verloren. Zeg me nu maar, welk loon je verlangt."

"Geen ander, heer, dan dat ge mijn meester, die het zeker niet met opzet heeft gedaan, vrijlaat."

„Het zal gebeuren, omdat je het wenst," zei de ridder. „En dit," en hij reikte hem een paar goudstukken over, „is voor jou. Je bent een brave jongen." De smid werd losgemaakt en even later trokken de ruiters af.

Klaus en Wolfram waren weer in de werkplaats. „Wolfram," zei de smid, „ik dank je en......... ik vraag je vergiffenis. Want ik heb je slecht behandeld en ik zie nu in, dat ik verkeerd heb gedaan. Ik was trots en overmoedig en meende dat ik meer was dan ieder ander."

„Meester," antwoordde Wolfram, „'t doet me genoegen, dat ge dit hebt ingezien. Maar nu moet ik gaan om andere mensen te helpen, want ik ben Rübezahl, de berggeest. Geef dit geld aan de armen en nu meester, vaarwel." En eer de verbaasde smid iets kon zeggen, was hij verdwenen.

Van nu af was Klaus geheel veranderd. Hij was voortaan nederig, bescheiden en welwillend en maakte zich daardoor veel vrienden. En dikwijls dacht hij nog met dankbaarheid aan de berggeest, die hem weer op het goede pad had gebracht.

DE DROOM VAN DARO, DE DURFAL!



De jongens zijn ontmoedigd. Terneergeslagen zitten ze in een hut bijeen. Maar gelukkig, Maja komt hen opvrolijken.



Ze heeft een verrassing voor hen, maar ze mogen nog niet weten wat. De slimme Jim kruipt door een patrijspoort in de keuken.



„Dat zal de jongens smaken," glimlacht Maja, die met een geweldige taart bezig is. „En of!" grinnikt Jim uit zijn schuilplaats.



Met een ruk keert Maja zich om. „Jij ondeugende spion!" roept ze uit. Maar Jim is al weg. „Je kunt me toch niet krijgen," giechelt hij.



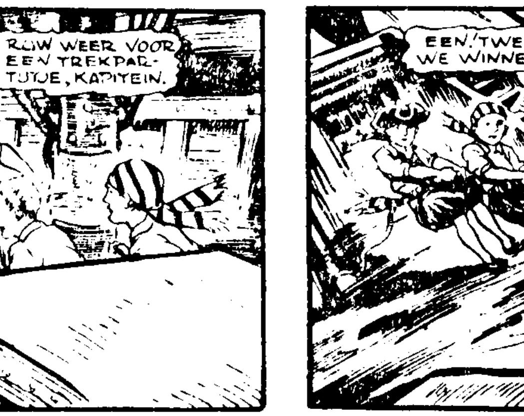
Maja doet of ze boos is, maar ze kan haar lachen niet inhouden. Ze vertelt haar kameraden, dat de taart de prijs is voor touwtrekken.



Er wordt nu over niets anders gesproken dan over de komende wedstrijd. Ned en Jim pochen er beiden op, dat zij zullen winnen.



't Is de volgende morgen erg ruw weer, maar de wedstrijd gaat door. Daro, Ned en Dan staan aan de ene kant, Bas, Sjel en Jim aan de andere.





De strijd gaat op en neer; de partijen zijn aan elkaar gewaagd. Het schommelen van het schip doet dan de ene, dan de andere partij weg glijden



Bij een hoge golf laat Jim het touw schieten en Daro's groep heeft gewonnen. Ze vliegen naar de keuken. „Wij hebben gewonnen," roept Daro triomfantelijk. „Waar is de taart?"

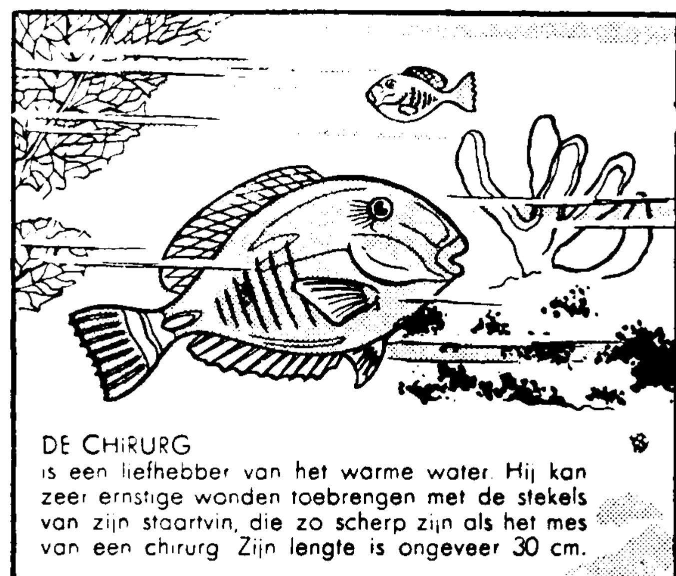


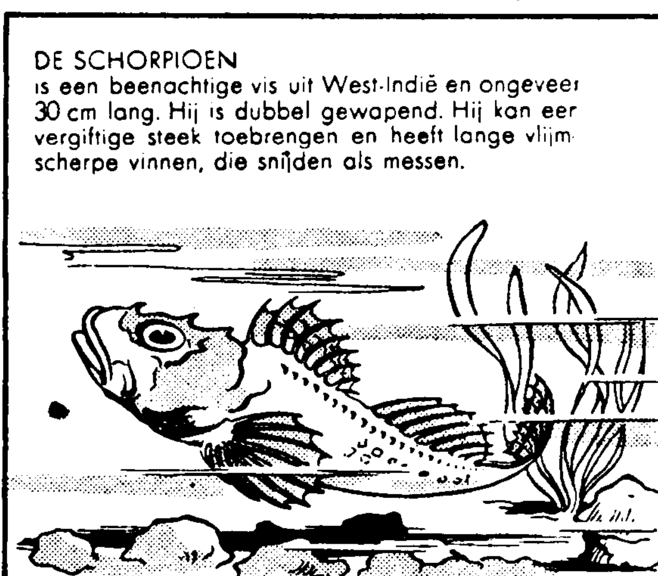


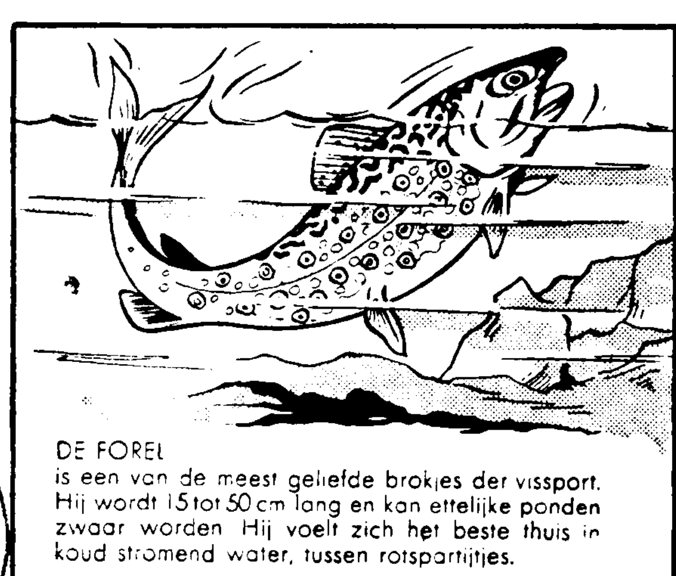
Ja, waar is de taart? Zo juist lag hij nog op de tafel en nu is hij weg. Maja begrijpt er niets van en Daro kijkt opeens bezorgd. „Er moeten vijanden op het schip zijn, jongens," zegt hij.

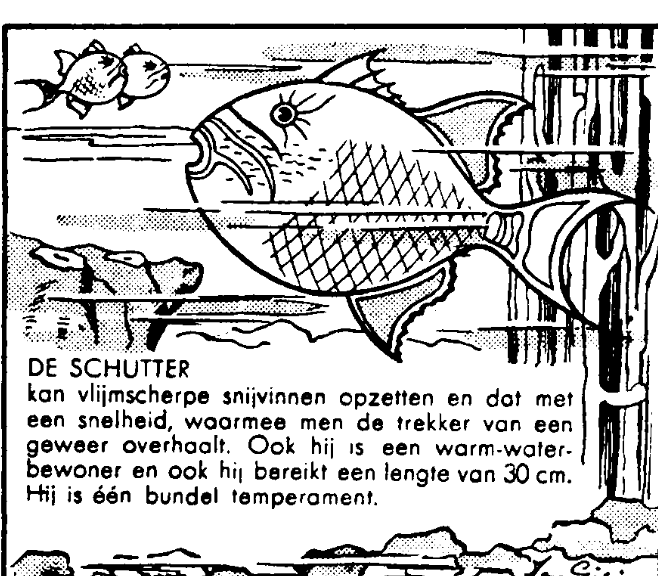
ONZE WONDERE WERELD











LETTERPIJL

Maak eerst een grote cirkel en plaats langs de lijn allerlei letters. Bevestig dan in 't midden een lange pijl (ook uit karton gemaakt). Steek hem in het midden van de grote schijf, maar zo, dat hij gemakkelijk kan ronddraaien. Dan kan het spel beginnen.

Wie aan de beurt is, mag vijfmaal draaien.

Telkens noteren, boven welke letter de punt van de pijl stil staat. (Staat hij tussen twee letters in, schrijf dan de letter op, die 't dichtst bij de punt van de pijl staat. Is de punt precies in het midden, dan nogmaals draaien.)

Wie van de in vijf maal draaien genoteerde letters de meeste woorden kan maken, behaalt een punt. Wie na vijf beurten (dus 5 × 5 keer draaien) een hele zin kan maken, noteert 10 punten.

Men kan afspreken, na hoeveel beurten men alle behaalde punten optelt om te zien, wie wint.

